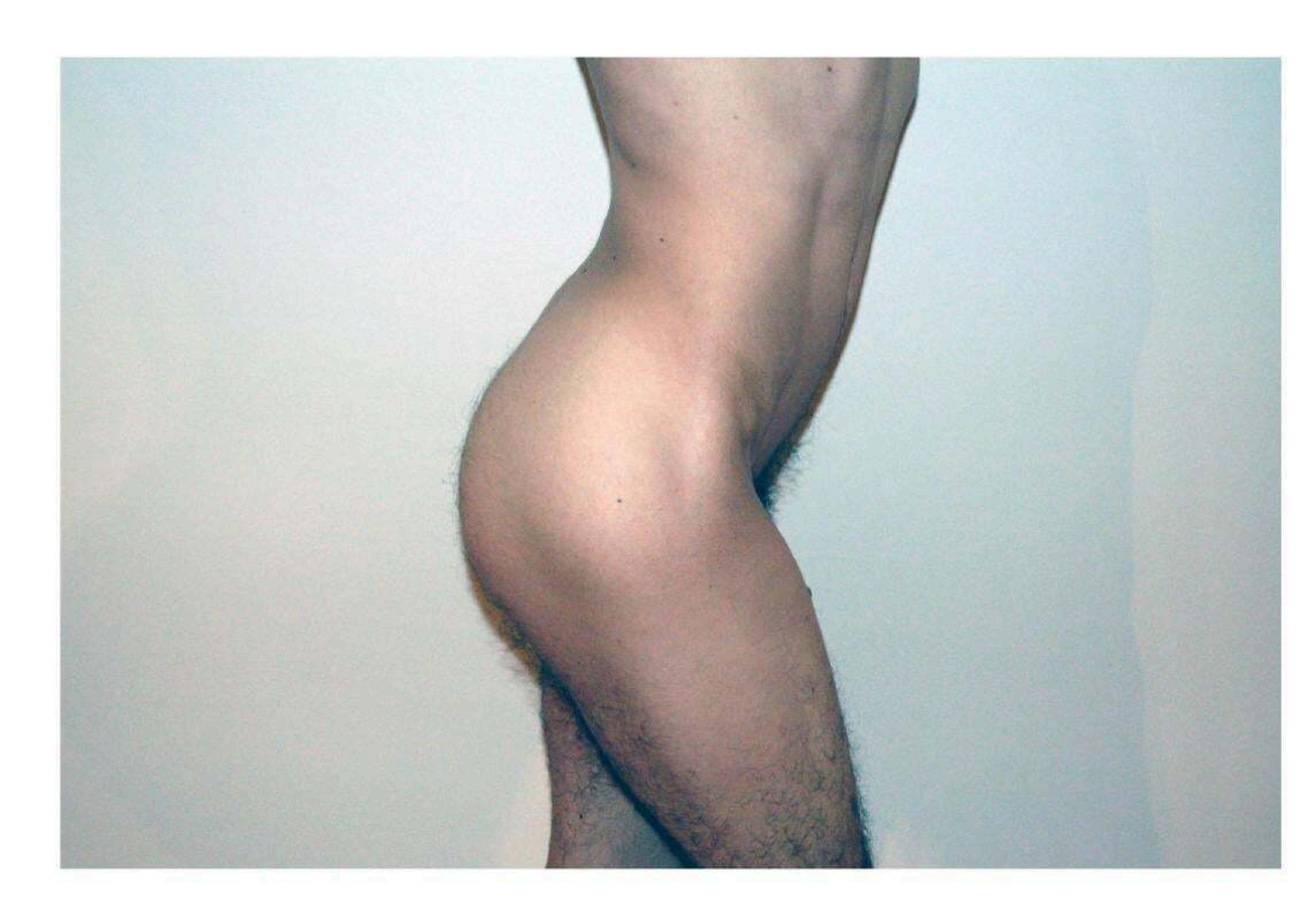
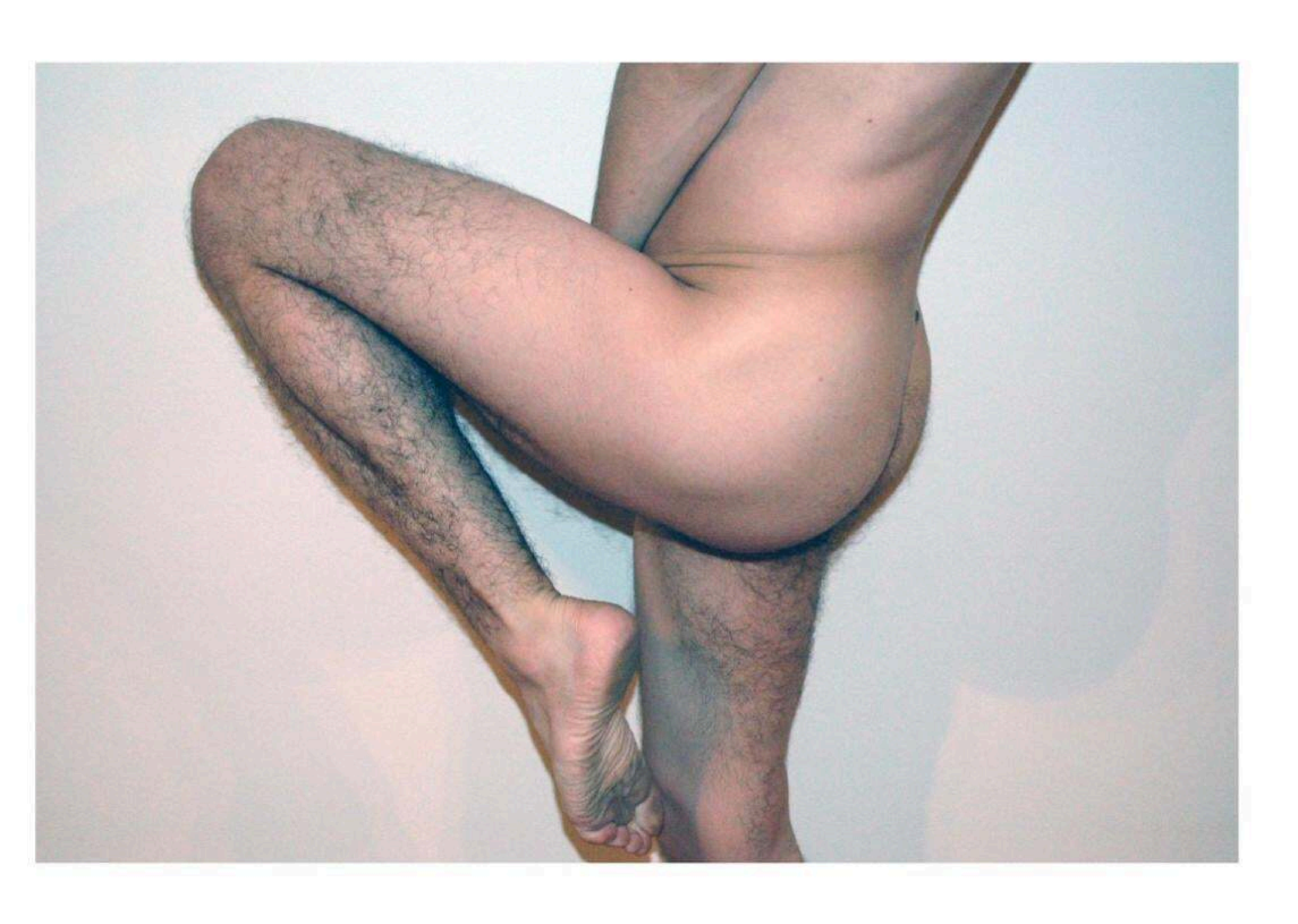
η οδύνη λοιπόν. άρα το σώμα

περιεχόμενα

για τα φαρμάκια του έρωτα, φάρμακο το τραγούδι, / κι άλλο κανένα, ούτε αλοιφή ούτε σκόνη. / αυτό, νικία μου, τον άνθρωπο γλυκαίνει, τον πραΰνει. / μα δύσκολα το βρίσκεις. / καλά το ξέρεις βέβαια, γιατρός η χάρη σου, / και των εννιά μουσών αγαπημένος. / με τέτοιο γιατρικό άντεχε τον καημό του ο κύκλωπας / ο πράγματι πολύφημος, που εδώ γεννήθηκε, χρόνους αρχαίους, / όταν —το χνούδι μόλις άνθιζε— σε πάθος έπεσε για τη γαλάτεια. / α, δεν αγάπησε αυτός με ρόδα η μήλα και βοστρύχους. / μ' άγρια μανία αγάπησε — και τα λοιπά, άνοστα όλα. / πάλι και πάλι με το λιόγερμα γυρνούσε ορφανεμένο / το κοπάδι απ' το χλωρό λιβάδι. αυτός, άγρια χαράματα / κι έλιωνε στα φύκια δίπλα της ακρογιαλιάς, / από τον πόνο έλιωνε — από το βέλος / που του κάρφωσε στα σωθικά η κύπρις. / μα βρήκε φάρμακο. σε βράχο κάθονταν, / το βλέμμα του να πελαγίζει, και τραγουδούσε: / "λευκή γαλάτεια, τόσο να σ' αγαπώ κι εσύ να μ' αποδιώχνεις. / λευκή εσύ, και το χλωρό μου το τυρί ωχριά μπροστά σου. / απ' την αμνάδα πιο απαλή, πιο ατίθαση από μόσχο· / στιλπνότερη απ' του σταφυλιού την άγουρη τη ρώγα. / μόνο στον ύπνο μου φοιτάς και τον γλυκαίνεις. / μα όταν ο ύπνος ο γλυκός μ' αφήνει, / φεύγεις ευθύς καθώς τ' αρνί σαν δει τον άσπρο λύκο φεύγει. / με πήρε ο έρωτας για σε όταν σε πρωτόδα. / ήρθες με τη μητέρα μου υάκινθους να δρέψεις / στο βουνό, κι εγώ οδηγός σας. / και σε ξανάδα. και πια δεν δύναμαι τον έρωτα να φύγω. / μα εσύ δεν νοιάζεσαι. μα τον θεό, δεν νοιάζεσαι καθόλου. [...] ξέρω, καλή, ξέρω ποιος λόγος σ' αποδιώχνει. / δασύ το φρύδι μου, όλο το μέτωπο σκεπάζει, / μακραίνει απ' το "να αυτί ώς τ' άλλο. / κάτω απ' το φρύδι, ένα μονάχα μάτι, / και πάνω από το χείλι, μύτη φαρδιά. / μα κι έτσι αν είμαι, έχω τα χίλια πρόβατα, / το πιο γλυκό το γάλα αρμέγω και το πίνω. / ποτέ δεν μου απολείπει το τυρί, μα καλοκαίρι η φθινόπωρο, / μα τον βαρύ χειμώνα. γεμάτα πάντα τα κοφίνια μου. / απ' όλους τού νησιού τους κύκλωπες, ξέρω καλύτερα να παίζω το σουραύλι μου /. πάλι και πάλι πιάνω να σε τραγουδώ, μήλο γλυκόμηλό μου, ώσπου βαθαίνει η νύχτα. [...] με κατακαίς. και τη ζωή μου ας χάσω για τη χάρη σου. / και το μοναδικό μου μάτι, ό,τι περσότερο με τέρπει". / έτσι γαλήνεψε τον έρωτα ο πολύφημος, με το τραγούδι του. / και πιο καλά, παρά ξοδεύοντας χρυσάφι.

FESTIV

Επέστρεφα, αργά χθες τη νύχτα, από ένα δείπνο σε φίλους. Θα ήταν δύο, δυόμιση η ώρα. Λίγο μετά το Καλλιμάρμαρο, περίπου εκεί όπου ήταν κάποτε ο Κούκος, είδα ένα αγόρι γύρω στα είκοσι να παραπατά στη μέση σχεδόν του δρόμου και τα ένστικτα του καλού σαμαρείτη, παρά την προχωρημένη ώρα και το άγχος του επερχόμενου πρωινού ξυπνήματος, με έσπρωξαν να ζητήσω από τον ταξιτζή να σταματήσει και να με αδειάσει στο πεζοδρόμιο, λίγα βήματα μετά από το αγόρι που παραπατούσε.

Ενδέχεται, βέβαια, οι προθέσεις μου να μην ήσαν, κατά μία έννοια, απολύτως χριστιανικές. Ενδέχεται το χλωμό αγόρι να μου ήταν ιδιαίτερα θελκτικό, τη νύχτα αυτή με το γεμάτο φεγγάρι, μετά από το κρασί που είχα απολαύσει στα υπέροχα, χρωματιστά, κρυστάλλινα ποτήρια της Θέμιδας, μετά από την ευχάριστη συζήτηση μπροστά στο τζάκι του θαυμάσιου αυτού σπιτιού της Φιλοθέης, συντροφιά με το γάτο της Θέμιδας, που πια άφοβος, ατρόμητος, διεκδικεί την αγκαλιά των επισκεπτών.

Ενδέχεται να φωτίστηκε το πρόσωπο του αγοριού, κάτω από τα θλιβερά φανάρια της δημαρχίας, στον ημιέρημο κεντρικό δρόμο ενός τέως βασιλέως, και να είδα στα σκοτεινά του μάτια ένα αμφίρροπο δάκρυ. Ενδέχεται να ξύπνησε μέσα μου μια επιθυμία χαδιού, που εύκολα θα μπορούσε να μεταλλαχθεί σε ερωτική διάθεση, σε πορνική κατάκτηση, σε ακραιφνώς σωματική συναλλαγή ανάμεσα στα ασθενή φυλλώματα του γειτονικού τέως βασιλικού κήπου. Ενδέχεται το σώμα του αγοριού, έτσι ασθενές και ετοιμόρροπο, έτσι καθώς έτρεμε μέσα στα ανοιξιάτικα ρούχα του, έτσι όπως παράδερνε αδιάφορο για τη ζωή και το θάνατο, να μου ξύπνησε τον πόθο της κτήσης. Ενδέχεται ακόμη το αγόρι αυτό να βρέθηκε εκεί ακριβώς επειδή περίμενε κάποιος σαν εμένα να περάσει, μέσα σε ένα φρικαλέο ταξί, να διατάξει τον τερατώδη οδηγό να σταματήσει, να κατέβει, να τον πλησιάσει και να του προσφέρει την ελευθέρωση των δακρύων.

Σημασία έχει ότι κατέβηκα. Και πλησίασα το αγόρι.

Καθήσαμε μαζί στο κράσπεδο μαζί με ένα καστανό σκυλί. Τα μάτια του σκύλου, υγρά, σκοτεινά, πλήρη ευγνωμοσύνης για την επιβίωση. Από τους λίγους που γλίτωσαν τον ολυμπιακό καλλωπισμό, στην αρχή φοβισμένος, τον ενθάρρυνα και αυτόν με φιλιά στον αέρα να μας πλησιάσει, να γείρει πλάι μας και να απολαύσει τα χάδια που εγώ κυρίως, αλλά και το αγόρι, προσφέραμε. Τα μάτια του σκύλου μου φάνηκαν κι αυτά να συγκρατούν ένα δάκρυ, αλλά μετά σκέφτηκα ότι έτσι είναι οι σκύλοι, τα μάτια τους πάντα έχουν αυτή τη θλίψη, ανεξαρτήτως των συναισθημάτων τους, και πιθανόν η ιστορία εγκατάλειψης και οδύνης που ήδη έπλαθα στο μυθομανή νου μου να αφορούσε πολύ λιγότερο το σκύλο από όσο αφορούσε το αγόρι. Ίσως πάλι η ιστορία αυτή να μην αφορούσε ούτε το αγόρι, σκέφτηκα.

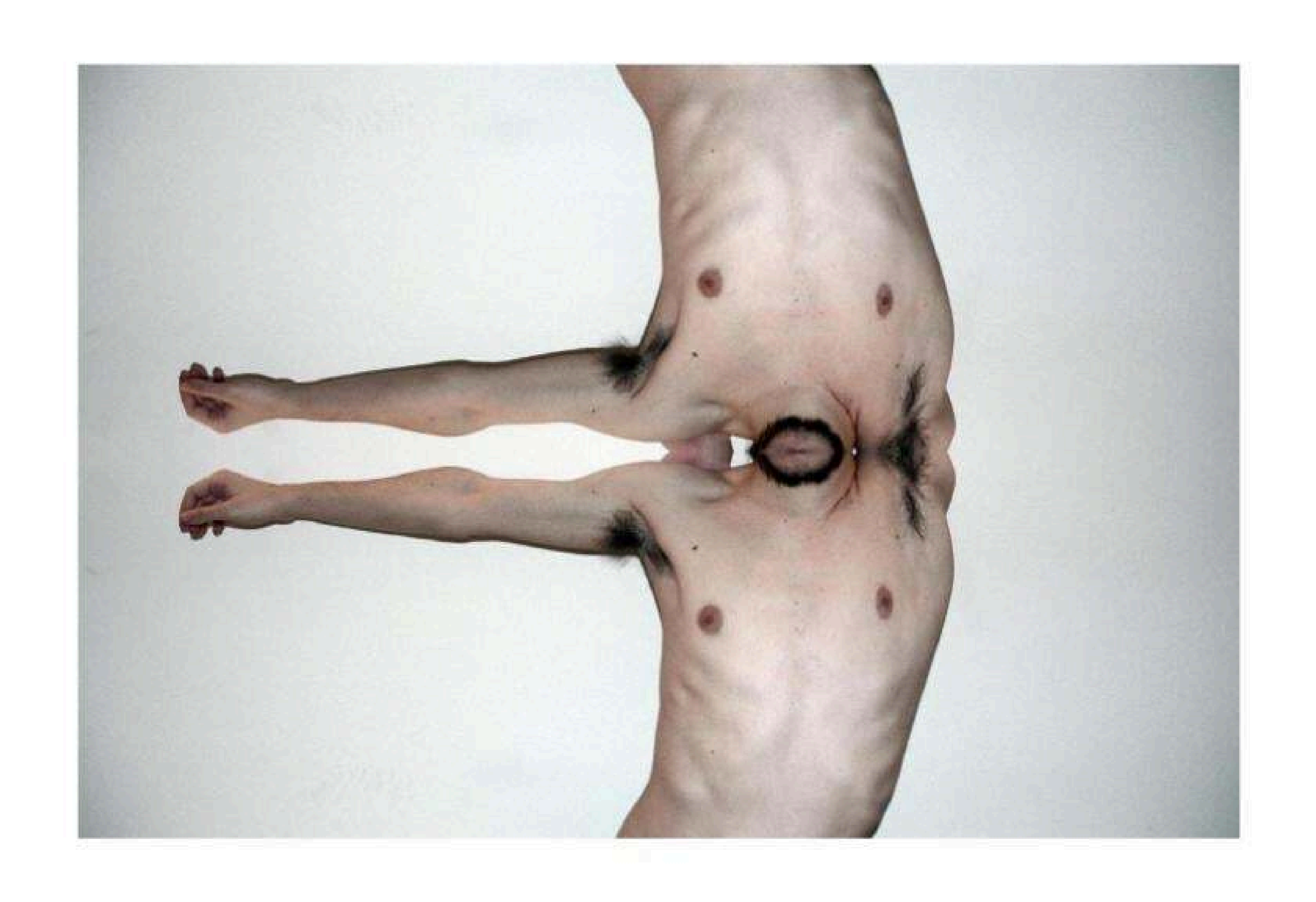
Και όμως το αγόρι είχε καθήσει δίπλα μου στο κράσπεδο. Όπως και ο σκύλος. Και ήταν προφανές ότι περίμεναν εγώ να πω ή να κάνω κάτι. Σκέφτηκα να τους ταΐσω, αλλά δεν έβλεπα τριγύρω πάγκο υπαίθριου hot dog. Έτσι τους αγκάλιασα. Ο σκύλος άρχισε να παράγει αυτό τον ήχο που δεν είναι ακριβώς γουργουρισμα, αλλά είναι σίγουρα ρινικός, και με τον οποίο τα ζώα αυτά δείχνουν την εύκολη, αλλά πάντα ευπρόσδεκτη, ευχαρίστηση και ευγνωμοσύνη τους. Το αγόρι έχωσε το κεφαλάκι του στο λαιμό μου, σαν γάτα που τρέχει να προστατευθεί στην αγκαλιά σου, και άρχισε να κλαίει και να με φιλά.

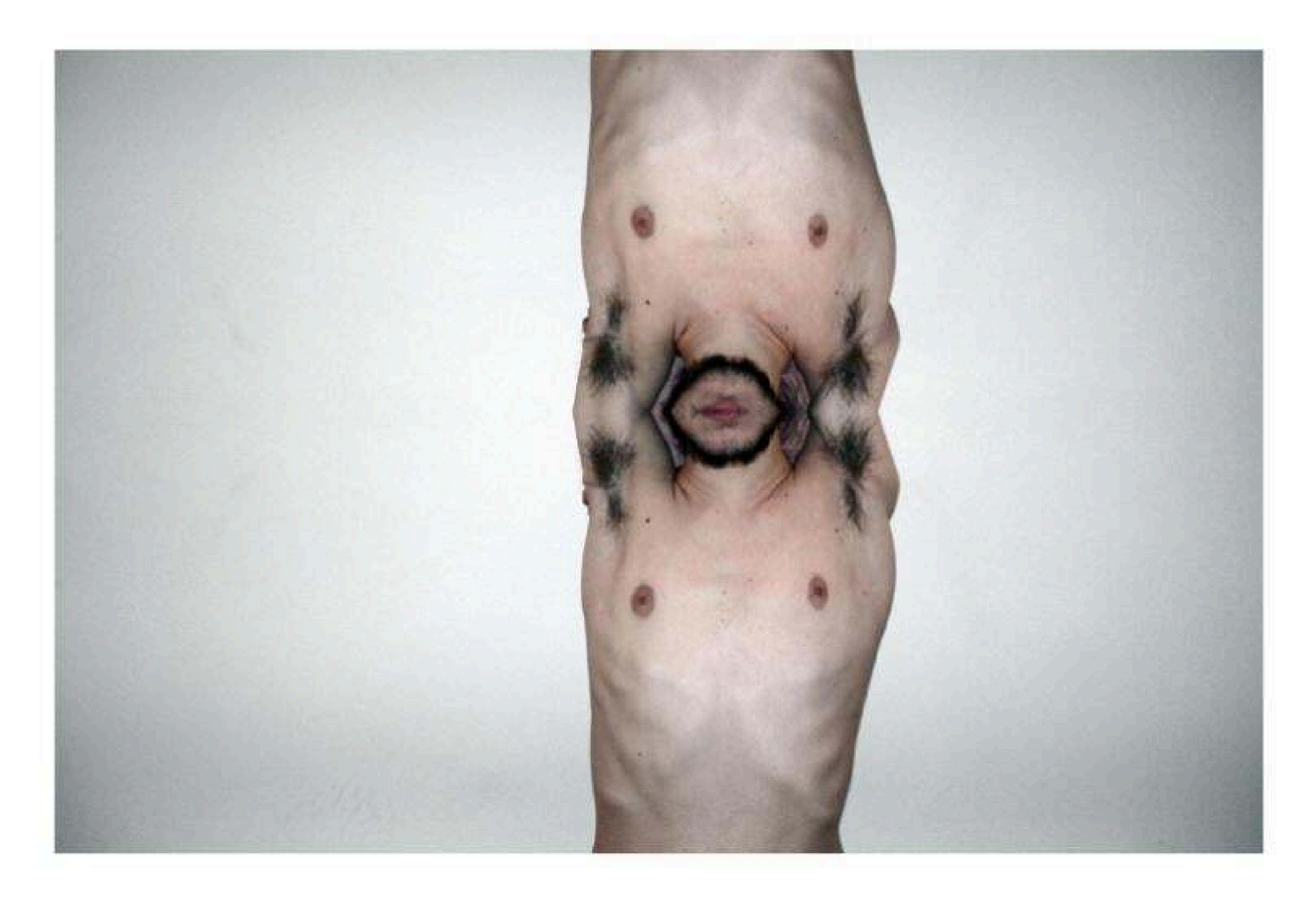
Τα πράγματα ήσαν δύσκολα. Τί επρόκειτο να συμβεί αν τα δύο αυτά πλάσματα με ακολουθούσαν όταν έφευγα, όπως συνήθως κάνουν τα αδέσποτα αφού εισπράξουν λίγη στοργή που ποτέ δεν τους είναι αρκετή; Αν με ακολουθούσαν ώς το σπίτι μου ελπίζοντας ότι θα τα υιοθετήσω, πώς θα μπορούσα να αρνηθώ χωρίς να προσθέσω μία ακόμη διάψευση στις διαψευσμένες τους ζωές; Αλλά και πώς να τους στερήσω την, ελάχιστη έστω, στοργή εκείνης της στιγμής; Ίσως βέβαια και αυτά να μην είχαν καμία πρόθεση επιβολής της διαρκούς άγρας στοργής και απλώς να απολάμβαναν τη στιγμή. Ίσως άδικα να ανησυχούσα για την εξέλιξη αυτής της χειρονομίας.

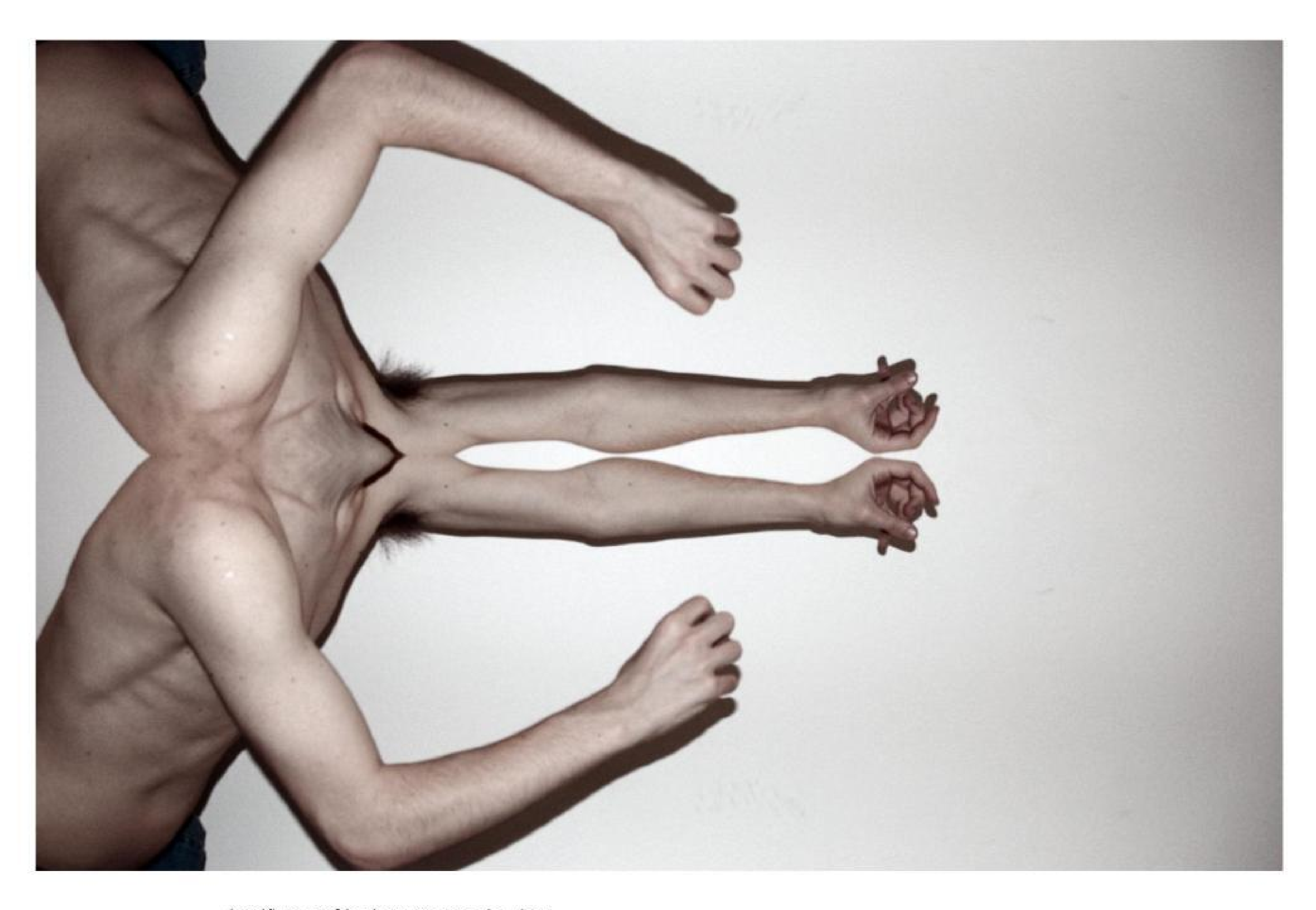
Χάιδεψα το κεφάλι του αγοριού και αυτό ανασηκώθηκε. Με κοίταξε στα μάτια. Τα μάτια του, υγρά ακόμη αλλά όχι κόκκινα σαν κάποιου που έχει κλάψει, ήσαν τεράστια. Κάλυπταν το μεγαλύτερο μέρος του αναιμικού του προσώπου. Ήσαν το είδος των ματιών των οποίων τα βλέφαρα απέχουν αρκετά από τα φρύδια, και συγχρόνως οι βολβοί είναι, θαρρείς, φυτευμένοι σε δύο εσοχές του προσώπου, ώστε η καμπύλη των βολβών είναι απολύτως καταφανής. Και κάτω από τα μάτια του υπήρχε μια αμυδρή σκιά, όχι σακούλες ακριβώς, αλλά σαν ένα ανεπαίσθητα πιο σκούρο από το συνολικό λευκό χρώμα του προσώπου να κάλυπτε ένα τόξο κάτω ακριβώς από τα μάτια, υπογραμμίζοντας το βλέμμα. Το βλέμμα του με κοίταζε πολύ πιο δυνατά από όσο το κοιτούσα εγώ.

Θέλεις να μείνεις μαζί μου απόψε;

Το ερώτημα που φοβόμουν είχε έρθει.

Δεν ήξερα σχεδόν τίποτα για το αγόρι. Δεν ήξερα αν ήδη γνωριζόταν με το σκύλο. Δεν ήξερα αν το σπίτι όπου κατοικούσε ήταν κοντά. Δεν ήξερα αν κατοικούσε σε κάποιο σπίτι. Από μακριά φαινόταν φτωχοντυμένο, πεινασμένο, ίσως junkie, ίσως άστεγο, ίσως πεταμένο από το σπίτι του, σίγουρα εγκαταλελειμμένο. Από κοντά έβλεπε κανείς πόσο ακριβά ήσαν τα ανοιξιάτικα ρούχα του: το κόκκινο μεταξωτό πουκάμισο, το πάλλευκο λινό παντελόνι, το κόκκινο λινό σακάκι στην ίδια ακριβώς απόχρωση με το πουκάμισο. Από κοντά ευώδιαζε το άρωμά του. Παρατηρούσε κανείς πως τα χέρια του, χέρια που ποτέ δεν είχαν εργαστεί, με μακριά αλλά απαλά δάχτυλα, δεν έτρεμαν. Δεν ήταν λοιπόν εγκαταλελειμμένο. Και δεν ήταν άστεγο. Και δεν ήταν junkie.

Παρ' όλα αυτά, μου ζητούσε να μείνω μαζί του τη νύχτα, με μία απελπισία που μου επικύρωνε σχεδόν την υποψία την οποία η μορφή του από κοντά ακύρωνε. Και η νύχτα ήταν παγερή.

Τυλιγμένος στο παλτό μου, στις μπότες μου, στο μάλλινο κασκόλ, στο σκούφο, κρύωνα εξίσου με το αγόρι, καθώς καθόμουν στο κράσπεδο. Ήθελα να ρωτήσω γιατί ήταν τόσο λεπτά ντυμένο, γιατί δεν φορούσε ένα παλτό, κάλτσες, γάντια. Αλλά ήδη είχε ξεπεράσει το στάδιο αυτό η συζήτησή μας. Ήδη το αγόρι είχε ζητήσει πολύ περισσότερα και δεν μπορούσα πια να προσγειώσω τα λόγια μου στο επίπεδο του πώς σε λένε και γιατί φοράς αυτά τα ρούχα. Δίσταζα ακόμη και να το ρωτήσω πώς βρέθηκε εκεί.

Τελικά ρώτησα:
Ήθελες να πεθάνεις ή δεν έβλεπες πως βρισκόσουν στη μέση του δρόμου, παραπατώντας, και τα αυτοκίνητα έτρεχαν ολόγυρά σου, αποφεύγοντας την τελευταία στιγμή, με μια γρήγορη στροφή του τιμονιού, την μοιραία πρόσκρουση;

Μου απάντησε με έναν τρόπο που απηχούσε σχεδόν απαράλλαχτα το προηγούμενο ερώτημά του: Θέλω να μείνεις μαζί μου απόψε.

Πώς θα έμενα όμως; Δεν είχα τηλέφωνο επάνω μου και ο Γ. θα ανησυχούσε αν έμενα όλη τη νύχτα μακριά του. Και αν ακόμη έβρισκα τηλέφωνο, αν παρ' ελπίδα μου δάνειζε το αγόρι κάποιο κινητό, τί θα μπορούσα να πω στο Γ. που να μην οδηγήσει σε παρερμηνεία; Δεν θα μπορούσα να του πω, συνάντησα ένα πεταμένο αγόρι και θα μείνω μαζί του απόψε. Εξάλλου, είχα να ξυπνήσω νωρίς το πρωί. Μια νύχτα με ένα αγόρι δεν μπορεί ποτέ να δώσει αρκετό ύπνο και ήδη στην ηλικία μου τα συνεχόμενα ξενύχτια έχουν τραγικές συνέπειες στην παραγωγικότητα της επόμενης μέρας.

Δεν θα μπορούσα όμως ούτε να φύγω. Το αγόρι είχε κιόλας μετατρέψει την αρχική του ερώτηση σε πιεστική καταδήλωση της θέλησής του. Ήθελε, είπε, να μείνω μαζί του απόψε.

Το κοίταξα, και με κοιτούσε καθώς το κοιτούσα, και δεν ξέρω τί έβλεπε, είχα μισανοίξει το στόμα διστακτικά προσπαθώντας να δώσω μία απάντηση, μία υπόσχεση, που ούτε εγώ ήξερα τί ακριβώς θα μπορούσε να είναι, και με αγκάλιασε πάλι, με φίλησε στο στόμα, πριν μιλήσω, γνωρίζοντας βεβαίως ότι κάτι θα έλεγα και ακριβώς για αυτό το λόγο το φιλί του ήταν έντονο, διαρκές, επίμονο.

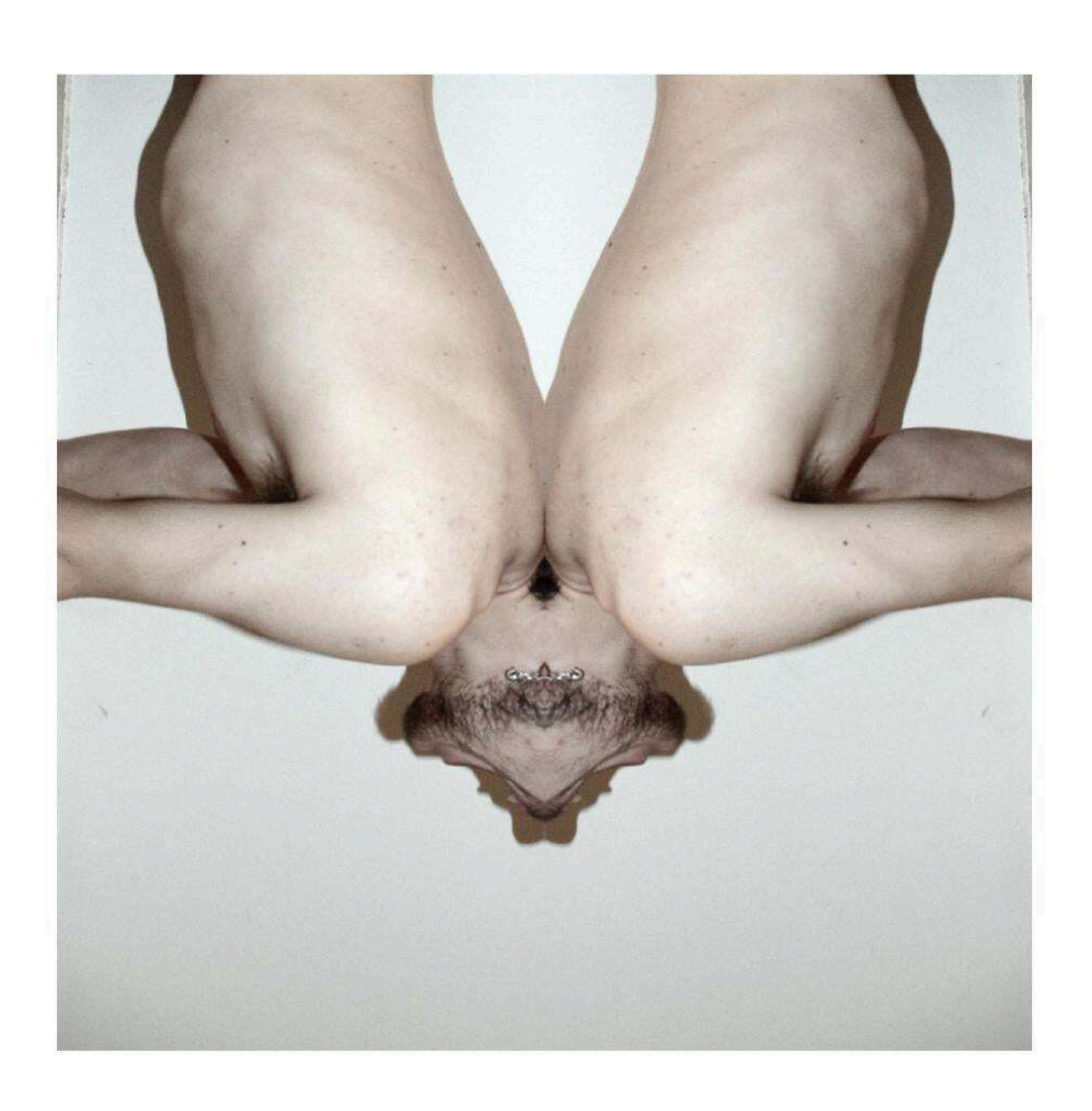
Ένα ταξί πέρασε και ο ταξιτζής φώναξε «ού ρε πουστάρες!»

Το αγόρι δεν πτοήθηκε. Ενιωθα ήδη τις αλάνθαστες ενδείξεις της ερωτικής επιθυμίας στο σώμα μου και στο σώμα του. Οταν τα στόματα απομακρύνθηκαν το ένα από το άλλο, επέστρεψε το βλέμμα.

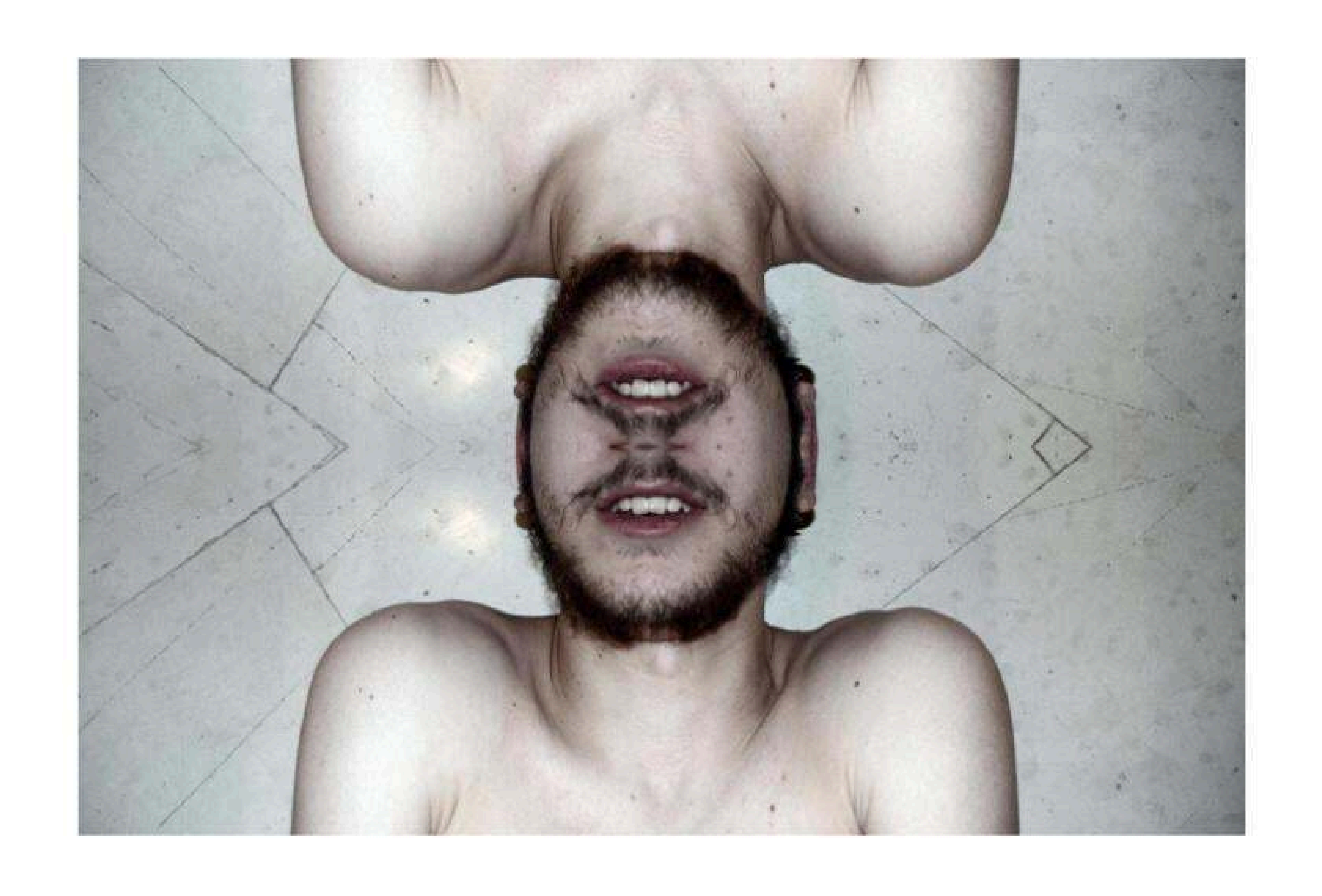
Ωραία, λοιπόν, δεν θα μείνεις μαζί μου απόψε. Θέλω όμως να με γαμήσεις. Σε παρακαλώ.

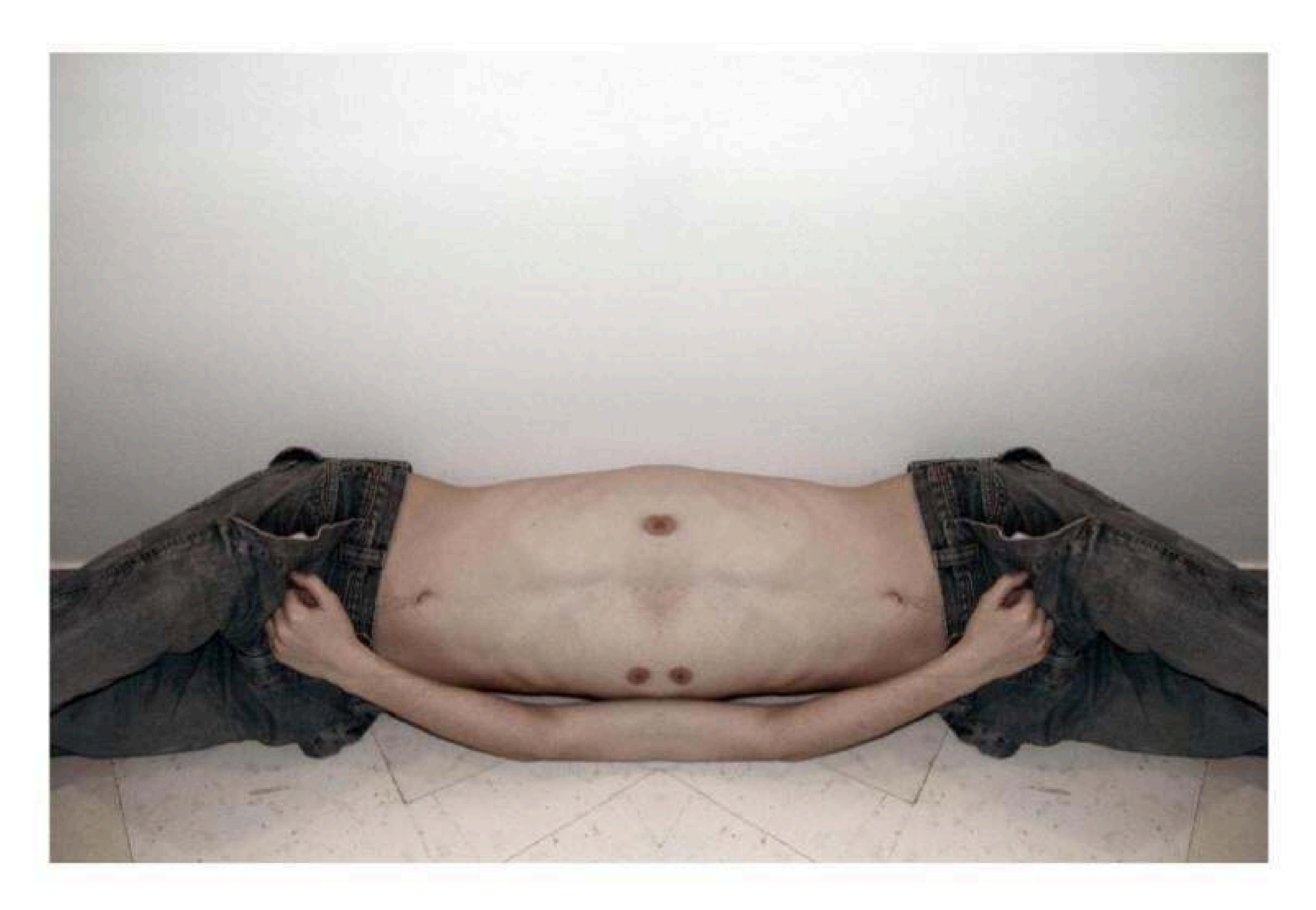
Ο σκύλος μάλλον ένιωσε τί επρόκειτο να συμβεί. Σηκώθηκε και άρχισε να τρέχει πίσω από το επόμενο ταξί γαυγίζοντας και κουνώντας την

ουρά του. Όταν το ταξί ανέπτυξε ταχύτητα, ο σκύλος δεν επέστρεψε, αλλά χώθηκε σε έναν πολυτελή δρόμο και απομακρύνθηκε.
Δεν τον ακολούθησα. Το αδέσποτο αγόρι φοβάμαι ότι με ενδιέφερε πιο πολύ. Άλλωστε, το γεγονός πως ο σκύλος κουνούσε την ουρά του φεύγοντας υποτίθεται πως αποτελεί ένδειξη χαράς. Δεν υπήρχε λοιπόν πια απογοητευμένος σκύλος.

Υπήρχε μόνο το αγόρι.

Υπήρχε και ένα παγκάκι στο πεζοδρόμιο. Πίσω από το παγκάκι, ένας ελάχιστος θάμνος. Κατευθυνθήκαμε προς τα εκεί. Το αγόρι στάθηκε ανάμεσα στο παγκάκι και στο θάμνο. Εγώ περίμενα ότι θα χωθούμε σε τίποτε φυλλωσιές πιο βαθιά, αλλά το αγόρι γδύθηκε εκεί. Εντελώς.

Πήγαμε μετά για ένα ποτό. Η ώρα θα ήταν τουλάχιστον τρεις και είχα ήδη πάρει απόφαση ότι έχω χάσει ακόμη μιας νύχτας ύπνο, καθώς η πρωινή μου απασχόληση δεν έπαιρνε αναβολή. Τουλάχιστον θα μου δινόταν η ευκαιρία να μάθω τί μας οδήγησε σε αυτή την περιπέτεια.
Με λένε Αντώνη. Με έδειραν.

Θυμήθηκα πως κι εγώ στα είκοσί μου είχα πέσει θύμα ξυλοδαρμού από το αγόρι με το οποίο ήμουν ερωτευμένος, αφού είχαμε φιληθεί και με είχε οδηγήσει σε μία έρημη οικοδομή με την υπόσχεση της ερωτικής πράξης.

Με έδειρε αυτός που αγαπώ. Συμφοιτητής μου. Μήνες τώρα είμαι ερωτευμένος μαζί του. Είχα την εντύπωση πως και αυτός με αγαπούσε. Βγαίναμε κάθε βράδι μαζί. Αλλά δεν είχα τολμήσει να του εκμυστηρευθώ με σαφήνεια τον έρωτά μου. Δεν ήξερα πώς να το πω. Ήμουν όμως βέβαιος πως ανταποκρινόταν. Τα σημάδια υπήρχαν. Ακόμη και χάδια και φιλιά.
Πήγαμε σινεμά. Το χέρι του ήταν ανάμεσα στα πόδια μου σε όλη τη διάρκεια της ταινίας. Όταν τελείωσε το έργο, μου ζήτησε να πάμε σπίτι του. Δεν μου είπε, «για να κάνουμε έρωτα». Αλλά ο καθένας αυτό θα καταλάβαινε. Και εγώ αυτό είχα ελπίσει.
Μένει εδώ παρακάτω, στην οδό Αστυδάμαντος. Πίσω από το Κάραβελ. Ξεκινήσαμε να περπατάμε προς το σπίτι του. Κάθε δύο βήματα φιλιόμασταν. Ήμασταν αγκαλιά.
Τελικά δεν αντέξαμε. Μπήκαμε σε ένα γιαπί. Νόμιζα ότι ήξερα τί θα επακολουθούσε. Θα ήταν, ξέρεις, η πρώτη μου φορά.
Άρχισε να με χτυπάει με χέρια και με πόδια. Στην αρχή νόμιζα ότι επρόκειτο για ερωτικό παιχνίδι. Με πονάς, του είπα γελώντας. Θα σε σκοτώσω, παλιόπουστα, μου είπε αυτός και βούτηξε μία σανίδα.
Έφυγα τρέχοντας.

Μετά χρειαζόμουν την πρώτη μου φορά. Αλλά όχι σαν πρώτη φορά πια. Έπρεπε να το κάνω σαν να το έκανα κάθε βράδι. Σε λουτρά, σε πάρκα, σε μπαρ, αδιάκριτα.
Σε ευχαριστώ που μου έδωσες μια πρώτη φορά που δεν ήταν αλήθεια πρώτη. Αφού ο Δημήτρης δεν με αγαπά.

Του είπα αυτό που μου είχε πει και εμένα η Νανά όταν βγήκα από την κλινική.
Διδακτικό, σκέφτηκα, αλλά αποτελεσματικό.

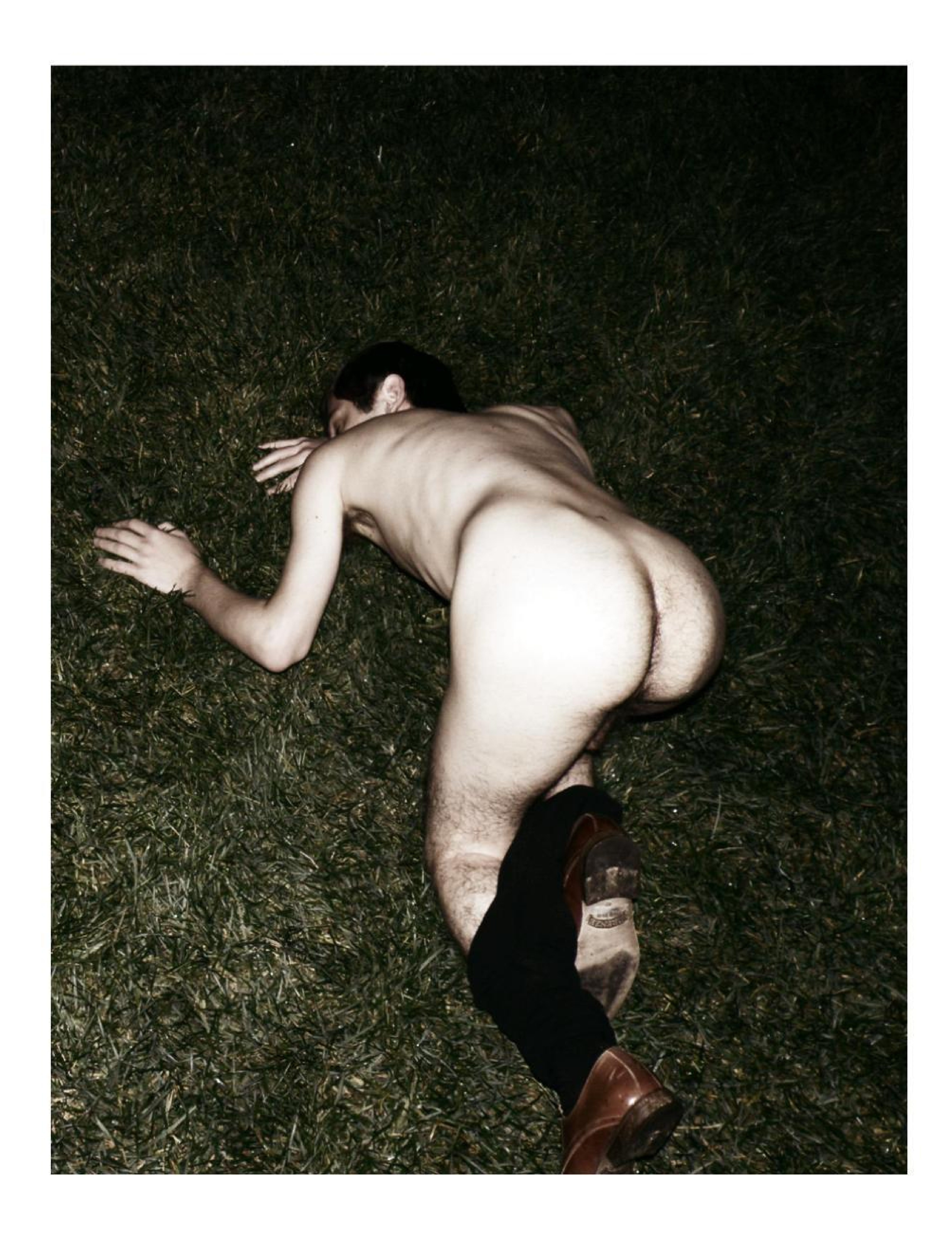
Ο Δημήτρης σε αγαπά. Αλλά σου επιτέθηκε επειδή είσαι νέγρος γιατί δεν ξέρει ακόμη ότι νέγρος είναι και αυτός.

Και έφυγα τρέχοντας, καθώς θυμήθηκα ενώ έλεγα αυτά τα λόγια,πως και ο δικός μου βασανιστής ονομαζόταν Δημήτρης.

Το αδέσποτο αγόρι ήταν τρομακτικό.

Το πιο τρομακτικό από όλα τα φαντάσματα που με έχουν ποτέ κυνηγήσει.

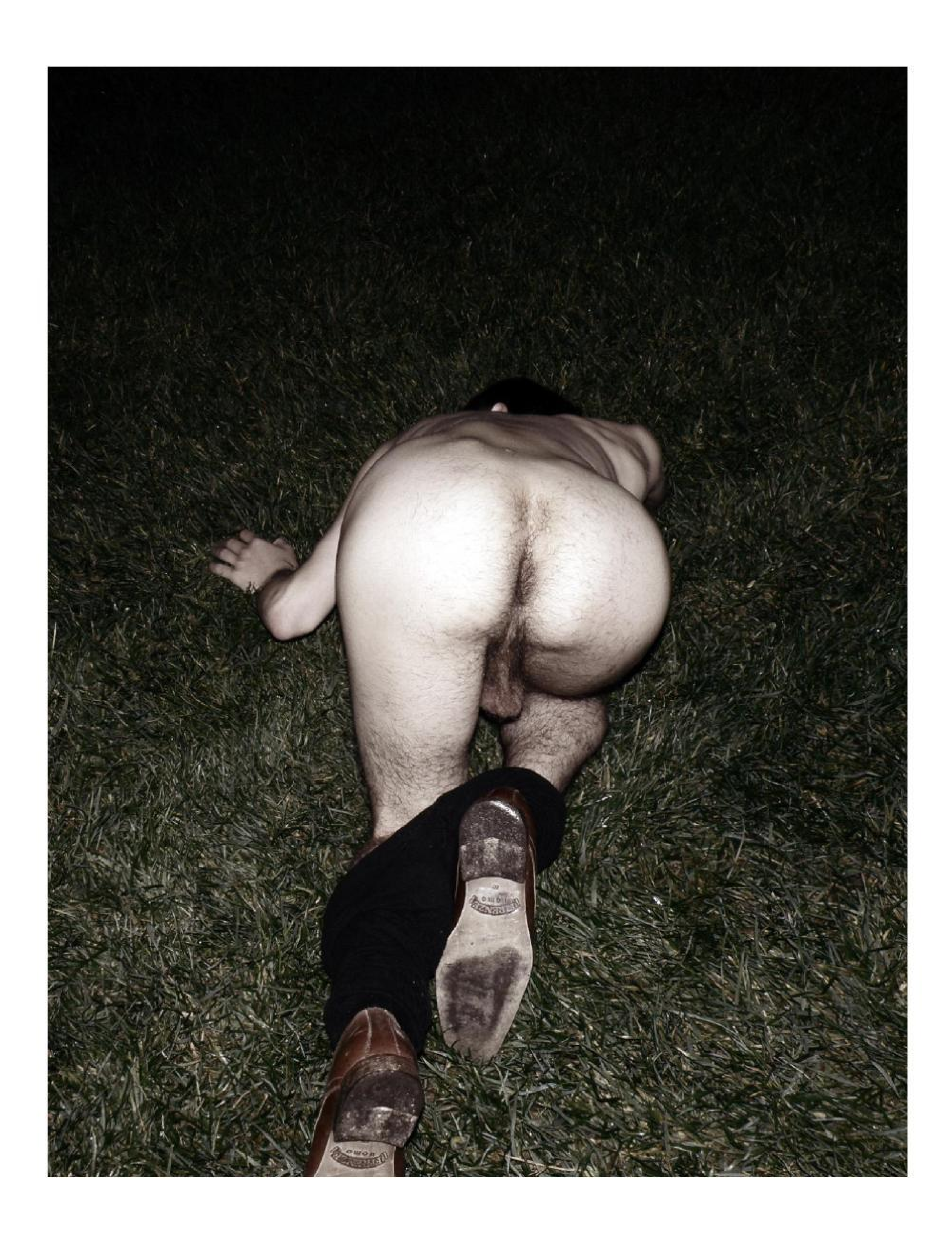

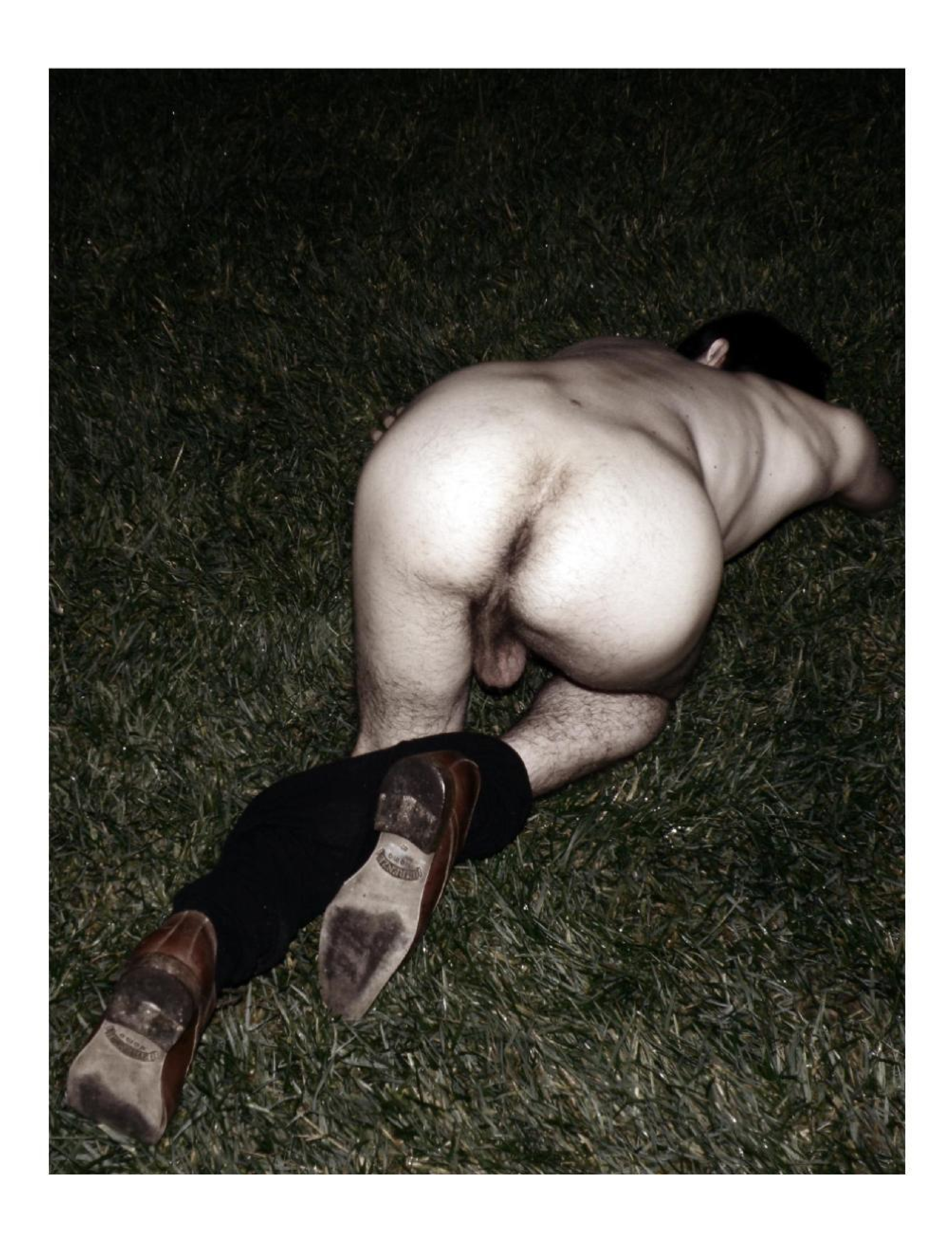

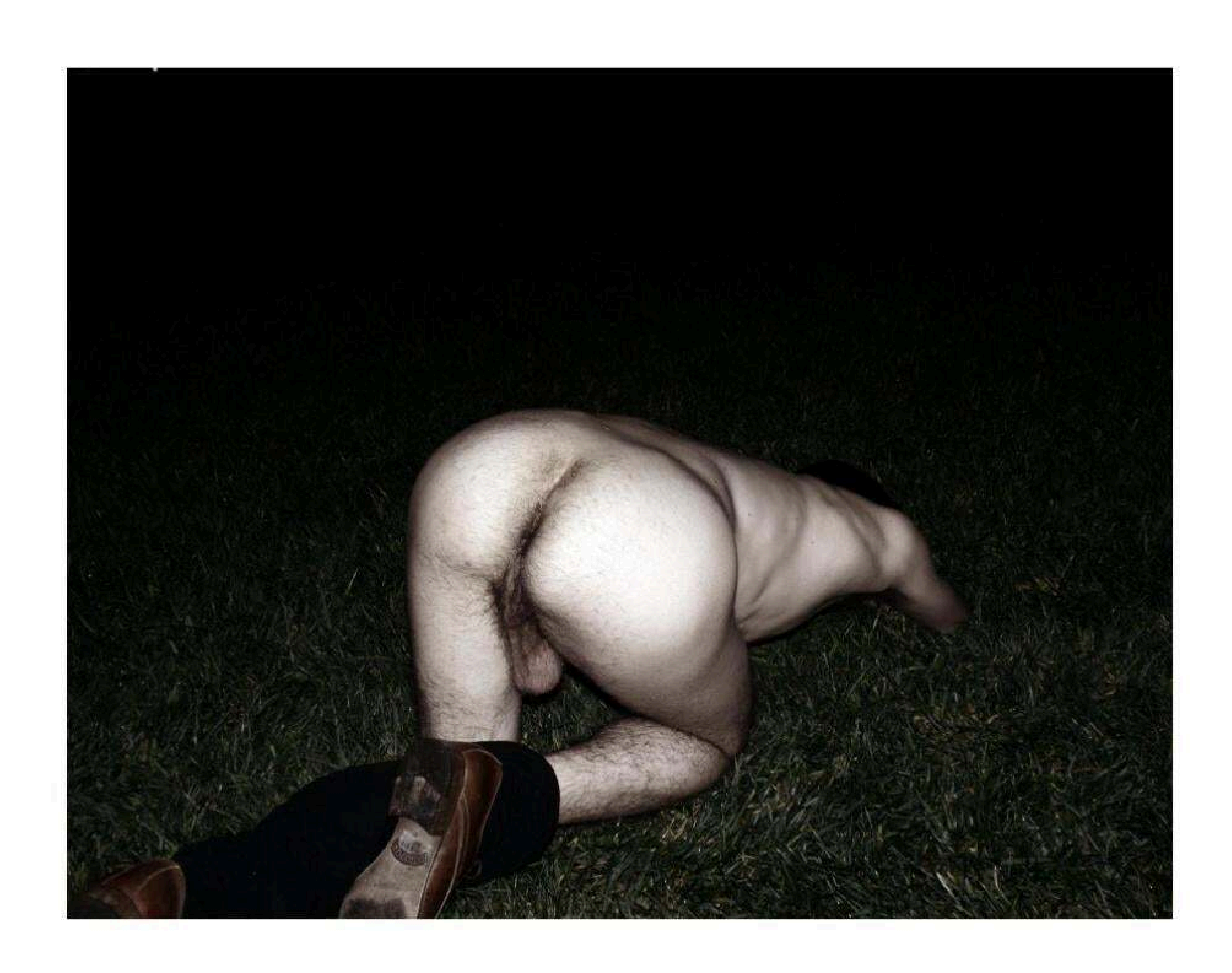

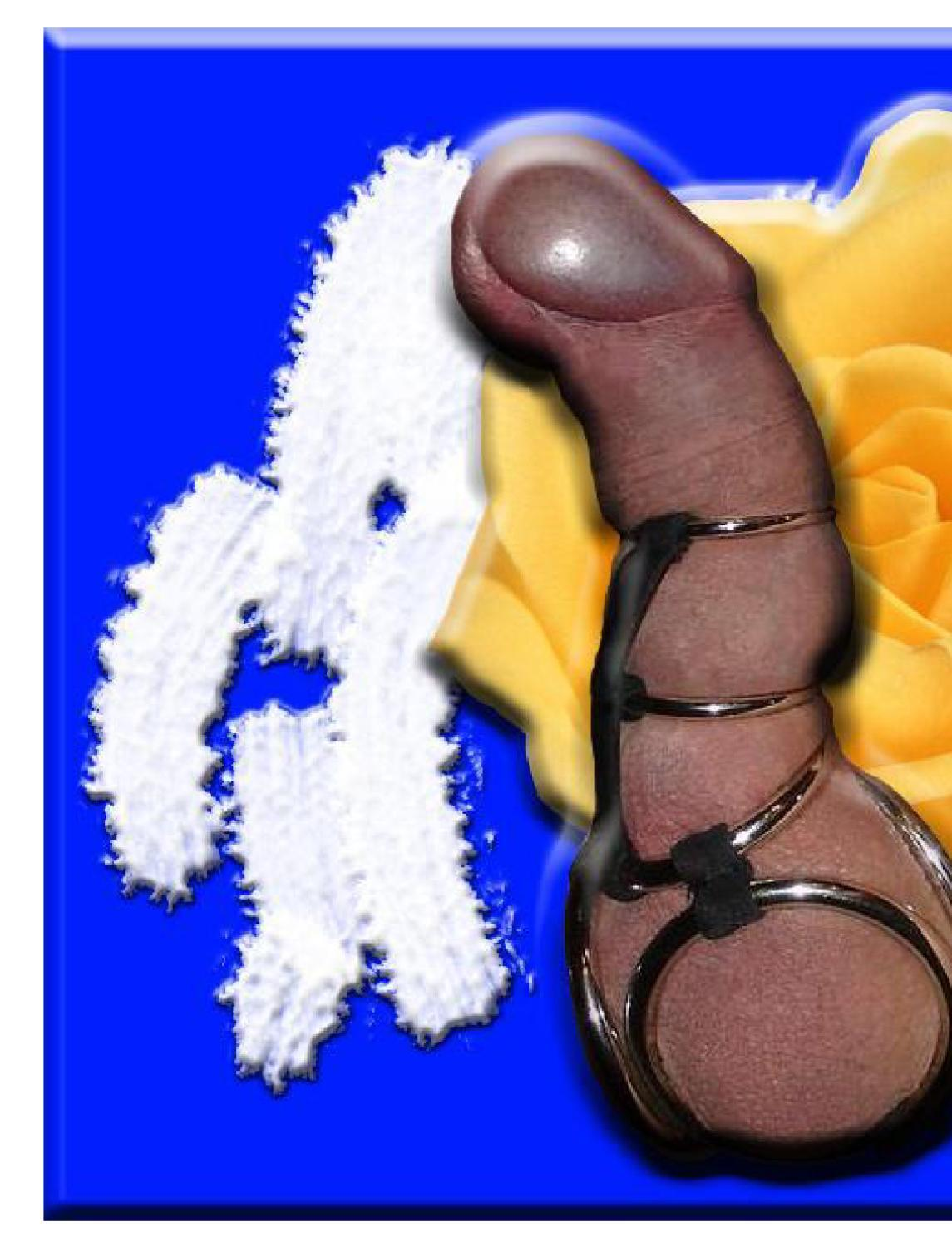

Η γλώσσα είναι η μαγεία που αιχμαλωτίζει.

Υδάτινο τέρας σε τρικυμία, δίνη γιγαντιαίων διαστάσεων, βαθύ πηγάδι που οδηγεί σε υπόγεια ρεύματα μαύρης αβύσσου. Σε σπήλαια θαλάσσια όπου ο ήλιος δεν φτάνει ποτέ, όπου αόρατα ελίσσονται τα κήτη, όπου οι μέδουσες δεν έχουν χρώμα, όπου φυλακίζονται αιώνες τώρα τα παιδιά των μάγων μέσα στο βράχο, πριν ανοίξουν το στόμα τους, πριν σχηματίσουν ήχους, πριν προφέρουν λέξη. Εδώ κάτω ακούγονται μόνο ολολυγμοί. Ασπόνδυλα μαλάκια σέρνονται στο βυθό. Το βιβλίο των ήχων είναι μουγγό.

Η γλώσσα μέσα στον καθρέφτη. Οι αντανακλάσεις είναι αντικατοπτρισμοί. Λέξεις ανάποδες, λέξεις πριν μιληθούν, λέξεις που δεν μιλήθηκαν ποτέ, ο λόγος που θα δραπετεύσει από το πιο πυκνό βάθος του υγρού καθρέφτη και θα κατακλύσει. Λόγος ανήκουστος που θα φωνάζει όσο κανείς δεν φώναξε ποτέ και κανείς δεν θα φωνάξει. Φωτοβολίδα άναρθρη. Το είδωλό της ένα jabberwocky ασύντακτο, ωμό, αιμάσσον. Άτακτοι ήχοι τρέχουν από το ένα κάτοπτρο στο άλλο και δεν ξέρει κανείς ποια είναι η λέξη που σχηματίζεται ούτε πού έχει σχηματιστεί. Και η κατεύθυνση ασαφής μέσα στους άπειρους καθρέφτες.

Γλώσσα μυθική. Περηφάνεια και φθόνος, φωτιά και νερό. Ο Φληβάς βρίσκει τα γράμματα και ξεκινά. Πώς ο Γανυμήδης αποπλάνησε το Δία, ο Θωμάς τον Ιησού, ο Άγγελος τον Ιωάννη. Πώς κατέκτησαν τον ουρανό τα φτερωτά άρματα των ημίθεων. Πώς γεννήθηκαν οι μάγοι και πώς τους δόθηκαν τα μαγικά τους βιβλία. Η γέννηση του Caliban μέσα σε ένα υποθαλάσσιο δάσος. Ο θεός έρωτας με τη μορφή καταραμένου φιδιού στον Κήπο. Ο Τειρεσίας, τυφλός, απειλεί – δεν πρέπει να μάθεις τον εαυτό σου, δεν πρέπει να δεις το είδωλό σου, δεν πρέπει να κοιτάξεις ποτέ τον καθρέφτη.

Γλώσσα εξάντας. Χάρτης των άστρων και των πλανητών, χάρτης του σύμπαντος, όχι αληθινός, όχι ενεστώς, χάρτης των αντανακλάσεων του σύμπαντος στα ποτάμια, τις λίμνες και τις θάλασσες με μεγάλες κενές χοάνες εκεί όπου θα έπρεπε να είναι οι ήπειροι. Μένουν όμως οι θέσεις των άστρων, ίσως πριν λίγο, ίσως πριν εκατό χρόνια, ίσως πριν αιώνες, ο μόνος τρόπος να τα μάθεις είναι αυτές οι αποτυπώσεις, τα μόνα σημεία αναφοράς για να σταματήσουν για λίγο να περιστρέφονται οι ήχοι και οι φωνές, οι λέξεις και τα γράμματα να βρουν μια θέση, να σχηματισθούν, κόκκινες γραμμές πάνω στο μεγάλο μαύρο του ουρανού να ενώσουν τις άκρες των παρελθόντων άστρων.

Γλώσσα μουσική. Σε όλους τους κόσμους, στον κόσμο τούτο και στον κόσμο τον άλλο, στα βάθη της αβύσσου και στα ύψη του σύμπαντος, η Ρενάτε επιδίδεται σε μία ατελείωτη φιοριτούρα, χωρίς άρθρωση, χωρίς αναπνοή, σαν κελάηδημα παραδείσιου πτηνού, σαν κιθάρα στο ταξίδι του αχέροντα, σαν πνιγμένο ουρλιαχτό αμαρτωλού στις φλόγες της κολάσεως. Χωρίς περιθώρια συναρμολογήσεων σημασιών, το libretto είναι άυλοι φθόγγοι που αενάως ταξιδεύουν.

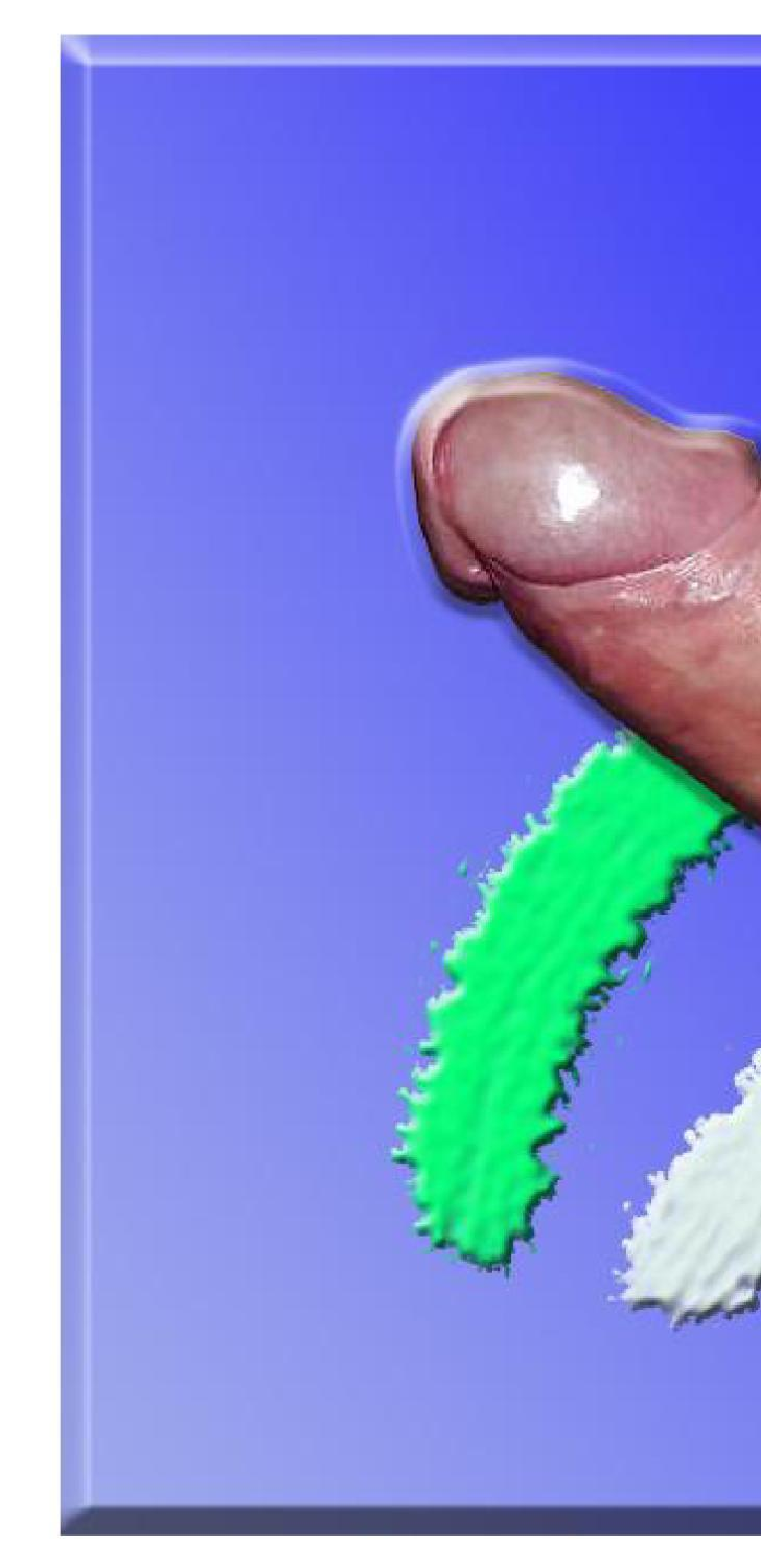
Οι αρμοί της γλώσσας. Διακρίνονται μόλις οι άκρες των λέξεων. Τα σημεία στίξης τις καρφώνουν τη μια πάνω στην άλλη, φτιάχνοντας ένα οικοδόμημα επισφαλές, αλλά πανέμορφο. Το βλέπεις εξαίσιο, ύστερα το κοιτάζεις και σου αποκαλύπτεται η παραφροσύνη της αίσθησης, η αδυνατότητα της στίξης, η ψευδαίσθηση της σταθερότητας, η διαστρέβλωση της εμμονής. Σαθροί σύνδεσμοι επιδιώκουν να διορθώσουν την επισφαλή ισορροπία του οικοδομήματος, αλλά η αποτυχία τους είναι δεδομένη. Δεν υπάρχει κανείς που θα μπορούσε να κατοικήσει εκεί.

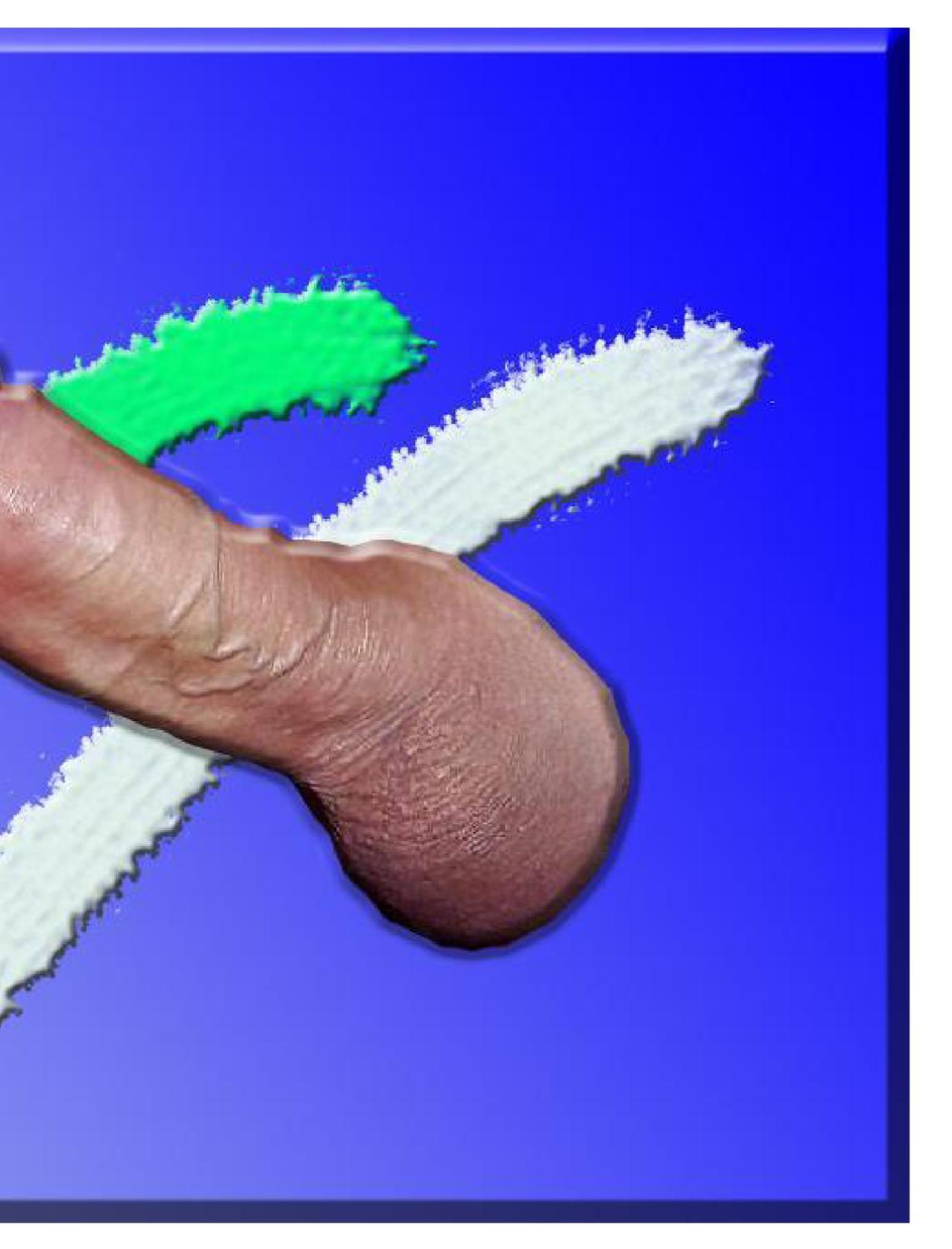
Τα ολόφωτα χρώματα της γλώσσας. Κόκκινο κυρίως, που σταδιακά μεταλλάσσεται σε μπλε και εν συνεχεία σε βαθύ μαύρο. Και από το μαύρο στο μαύρο απλώνεται όλο το φάσμα των χρωμάτων. Όλοι οι ήχοι έχουν χρώματα και όλες οι λέξεις έχουν αποχρώσεις. Η μαυρόασπρη εντύπωση μιας γραμμένης σελίδας είναι ψευδής. Η αλήθεια της έντυπης σελίδας είναι το άπειρο των χρωματισμών σε μία ένταση φωτός και αντανακλάσεων. Η αλήθεια των χρωμάτων κρύβεται στις λέξεις και στις συνηχήσεις τους, στους τόνους και στα σημεία στίξης.

Η ανατομία της γλώσσας είναι σαν την ανατομία των σωμάτων – δείχνει όλη την ανικανότητα των θεών. Το έγκλημα της γέννησης, το έγκλημα της γήρανσης, το έγκλημα του θανάτου. Οι λέξεις γεννιούνται, γερνούν και πεθαίνουν με τεράστια ταχύτητα, έξι επτά ανθρώπινων γενεών. Τα εσωτερικά τους όργανα ματώνουν και πάλλονται, τα κύτταρα πεθαίνουν και αποβάλλονται, οι αρτηρίες φράσσονται, πολλαπλά εμφράγματα απειλούν τη ζωή τους, κάποτε την παίρνουν, τα νέα κύτταρα γεννιούνται με αδιαντροπιά, εισβάλλουν εκεί όπου δεν υπάρχει κανείς, στο χάσμα των σημασιών, που δεν υπάρχουν γιατί δεν υπάρχει κανείς να τις αρθρώσει.

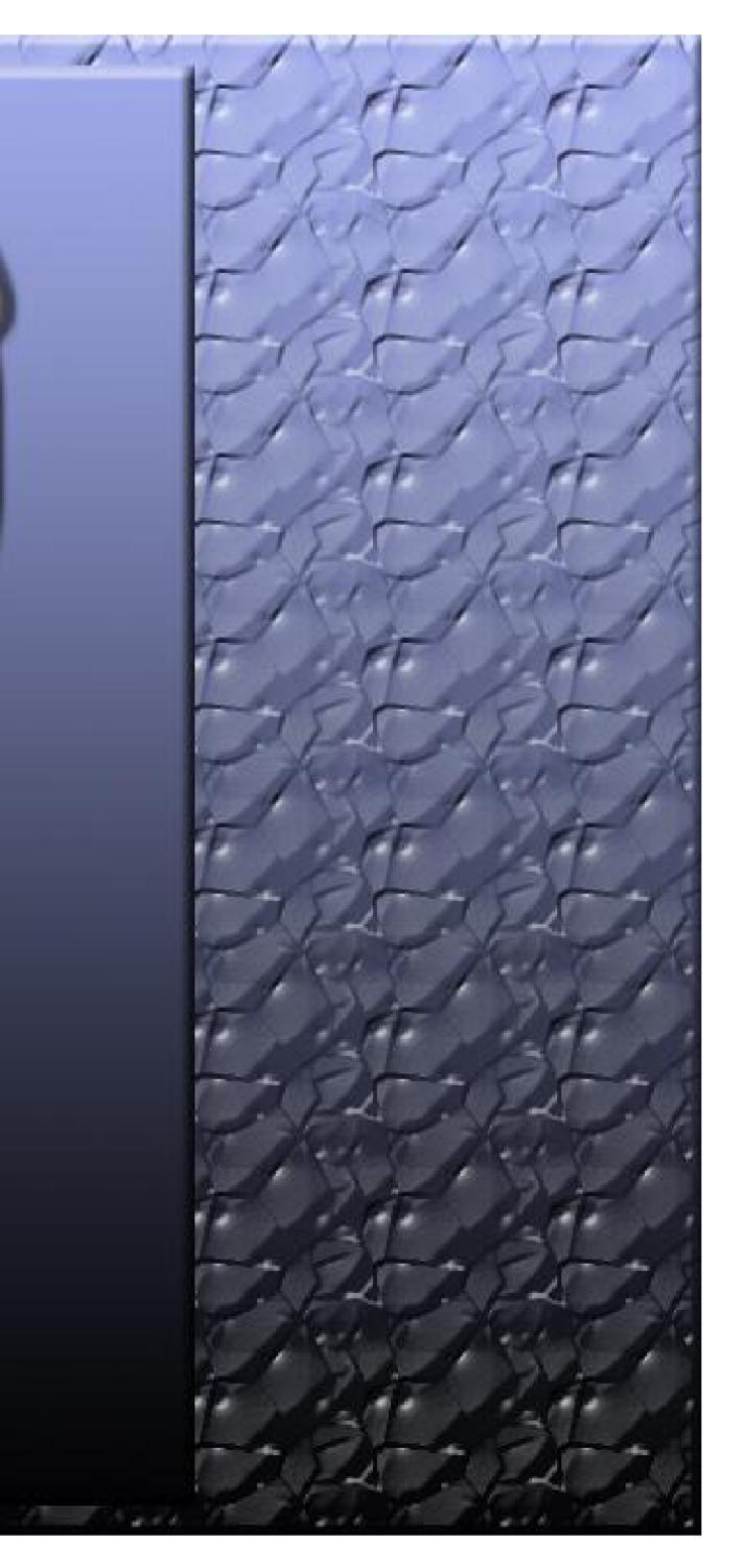
Τα ονόματα των ανθρώπων. Πριν γεννηθεί το γένος των ανθρώπων, υπάρχουν τα ονόματά τους. Και μετά το θάνατό τους, εξακολουθούν να υπάρχουν τα ονόματα των ανθρώπων, που καταγράφονται σε ένα τεράστιο κατάστιχο εις μνήμην. Αν και τα ονόματα είναι έξω από τη γλώσσα. Τα ονόματα υπάρχουν για να μπορέσουν να υπάρξουν οι άνθρωποι, και οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να μιλήσουν τη γλώσσα, για να μπορέσουν να μιληθούν από τη γλώσσα και να φτάσουν ώς το θάνατο, με την απαγορευμένη γνώση να τους έχει δώσει θνητή μορφή.

Η γλώσσα ταξιδεύει και φέρνει όλα όσα δεν έχουμε ζήσει και όλα όσα δεν θα ζήσουμε. Επεκτείνει και μεγαλώνει την εμπειρία, τιθασσεύει τη σκέψη, διαστρέφει το όνειρο. Μας φέρνει αντιμέτωπους με τη γυναίκα με τα γένια, τον άνδρα με τα έξι δάχτυλα, τους τρεις σιαμαίους αδερφούς, το ανθρωπάριο που ξαπλώνει σε μία ανθρώπινη παλάμη, τη γυναίκα που περπατάει με τα χέρια, τους λιλιπούτειους. Η γλώσσα δίνει σάρκα και οστά σε όλον τον τεράστιο θίασο των τεράτων.

Η χημεία της γλώσσας. Οξέα καίνε τις καταλήξεις των λέξεων, προκαλούν πάθη των φθόγγων, επιταχύνουν τη φθορά. Δηλητήρια αναμιγνύονται με ουσίες αφροδισιακές και εκατοντάδες νεαρά αγόρια και κορίτσια δολοφονούνται στη διάρκεια ερωτικών εκτροπών θεϊκών μαρκησίων. Τα βασανιστήρια, οι ουσίες, οι τρόποι των θανάτων καταγράφονται με κάθε λεπτομέρεια στη μαύρη βίβλο της γης που μας περιμένει.

Η αρχιτεκτονική των φράσεων με τρόπους κλεμμένους από τη μουσική. Ο Τσέχος γράφει όπως θα συνέθετε μία σονάτα, ένα κοντσέρτο, μια συμφωνία. Τα κτήρια αντικαθίστανται από γοτθικές βιβλιοθήκες που συγκεφαλαιώνουν όλες τις ξεπερασμένες ιδέες της αναγέννησης. Αναρίθμητα αντίγραφα των είκοσι τεσσάρων βιβλίων κατοικούν εδώ, και όλα συμπτύσσονται στο schrei, στο Σκατό του Θεού.

Η γλώσσα του Μινώταυρου. Προϊόν κτηνοβασίας, βλάσφημη γέννα του πλάσματος που δεν είναι άνθρωπος ούτε κτήνος αλλά λέει την ιστορία όλων των ομοίων του. Εδώ η γλώσσα υποδέχεται τους κενταύρους, τη σφίγγα, τους βρυκόλακες, τα ανθρωποειδή μαλάκια και τους λυκανθρώπους. Η γλώσσα του δεν είναι ανθρώπινη, η ιστορία του δεν φτάνει στο τέλος, ο Θησέας δεν άντεξε τόση ωμή βλασφημία και ο τυφλός ποιητής λέει πως ο Μινώταυρος δεν αντιστάθηκε σχεδόν καθόλου.

Η γλώσσα όλων των γλωσσών. Από κάθε λέξη ξεπηδούν εκατομμύρια λέξεις, κάθε φράση περιέχει όλες τις φράσεις, κάθε πρόταση όλες τις προτάσεις, κάθε παράγραφος όλες τις παραγράφους, ώστε είναι αδύνατο να ειπωθεί ο,τιδήποτε, η ακαταληψία είναι η μοιραία παρενέργεια της ενύπαρξης όλων των γλωσσών στη μία αυτή γλώσσα, πρόγονο ή επίγονο, που δεν έχει μιληθεί από άνθρωπο ούτε θα μιληθεί από άνθρωπο, αλλά είναι θαυμάσιες οι διηνεκείς αναπηδήσεις λέξεων, φράσεων, προτάσεων, παραγράφων, κεφαλαίων, βιβλίων, που χτίζουν μια αιώνια βαβέλ.

Οι γεύσεις, τα αρώματα, οι όψεις της γλώσσας. Οι γεύσεις που κυβερνούν ζωή και θάνατο, από το ανθρώπινο γάλα ως το δηλητήριο του σκορπιού. Τα αρώματα των ευωδιαστών ρόδων και των σάπιων τελμάτων, η οσμή των πτωμάτων, το άρωμα του πλακούντα, οι όψεις των εντόμων και των σαπροφύτων, τα πομπώδη λατινικά ονόματα ακατανόητων θανάτων, οι εμβόλιμες λέξεις και φράσεις νεκρών γλωσσών.

Η γλώσσα των ζώων. Των αληθινών ζώων αλλά και των μονόκερων. Οι φωνές τους φαίνονται διαφορετικές, αλλά καταλαβαίνουν καλά το ένα το άλλο. Η γλώσσα των ζώων είναι ο φόβος, η γλώσσα του δάσους που έλεγε και η ποιήτρια. Και έτσι τα ζώα δεν υφίστανται τη διάσπασή τους, η γλώσσα τους δεν τα ορίζει, μόνο ο φόβος, ο φόβος τα υποκινεί, ο φόβος τα φέρνει στην αγκαλιά σου, ο φόβος τους δίνει νύχια και δόντια, ο φόβος τα οδηγεί στο φόνο.

Η γλώσσα των ποιητών. Η κυριαρχία του ρυθμού. Η ανησεία της σημασίας. Εξομολόγηση. Μαχαιριά. Επίδειξη. Γλωσσική ενότητα. Τραγούδι. Βαρύγδουπη κενότητα. Αρχαίος λυρισμός. Μεταμοντέρνο σονέτο. Ο καθένας διαλέγει την ουτοπία του. Οι Ψαλμοί του Δαβίδ και οι Κραυγές της Diamanda. Ο καθένας διαλέγει τη μουσική του. Ετσι ή αλλιώς οι ποιητές είναι άχρηστοι και ακατάληπτοι. Ετσι ή αλλιώς κάποια στιγμή θα βγουν στο ραδιόφωνο και θα απαγγείλουν στίχους προς τιμήν του καθεστώτος ενώ ο ηδονοβλεψίας θα χορεύει με τον ιθύφαλλο σύντροφό του.

Η σύνταξη της γλώσσας. Εκατομμύρια νόμοι, κάποιοι γνωστοί και κάποιοι άγνωστοι, κάποιοι γραμμένοι και κάποιοι άγραφοι, καθορίζουν τη θέση του κάθε στοιχείου σε σχέση με κάθε άλλο στοιχείο. Πανταχού παρόν το όνομα του πατρός επιβάλλει με τρόπο πρωκτικό την τάξη σε κάθε παραμικρή απόστροφο, σε κάθε επίθετο, κάθε ουσιαστικό, κάθε πρόθεση. Μεταβάλλει τα ρήματα, προστάζει εγκλίσεις, χρόνους, αντωνυμίες. Κελλιά, εκατομμύρια κελλιά που θα φυλακίσουν κάθε σκέψη σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις του νόμου. Ο νόμος υπήρχε πριν από σένα και θα υπάρχει και όταν εσύ θα έχεις φύγει. Ο νόμος υπάρχει πριν μιληθεί και θα υπάρχει και αφού όλοι σωπάσουν.

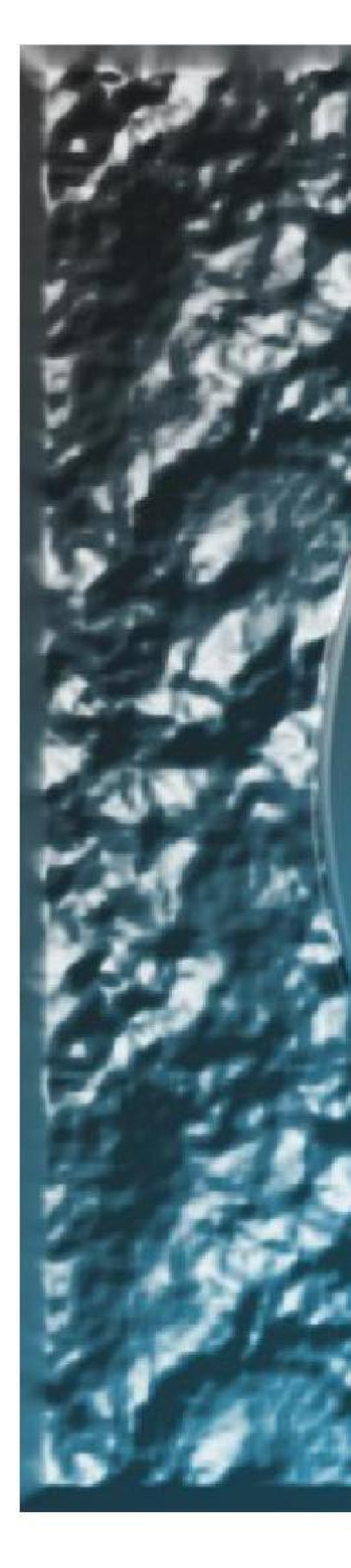
Τα ερείπια της γλώσσας. Αποσπάσματα που δεν μπορούν να αποκατασταθούν. Πάπυροι φαγωμένοι από χιλιάδες αρρώστιες. Η Σαπφώ, ο Ιππώναξ, ο Αλκμάν. Και ερείπια που πάντα ήσαν ερείπια, ερείπια που γεννήθηκαν ερείπια, και από τις ρωγμές τους αναδύεται η γλώσσα που δεν θα μιληθεί ποτέ. Ο Σολωμός. Ερείπια που αφέθηκαν να αναστηλωθούν προσποιούμενα ολότητα και σοφία. Ο Έλιοτ. Το άσμα του παντός, ο Χειμωνάς. Το άσμα το μεγάλο. Η φρουρά που ποτέ δεν θα πορευθεί στη γλώσσα, μόνο ένας Απόλλωνας να καίγεται στη σπείρα, μόνο σχεδίασμα του δέντρου και όχι εικόνα.

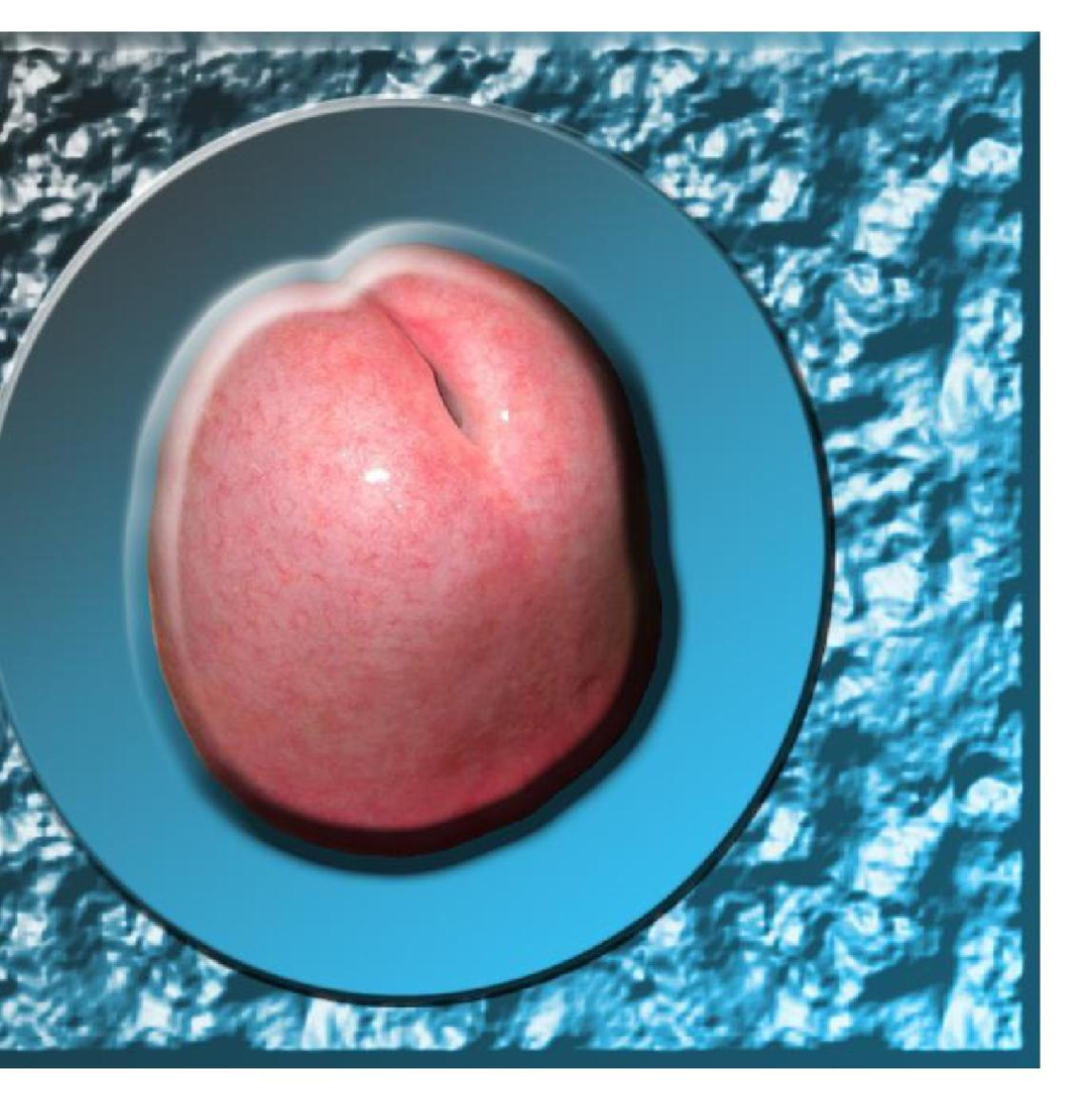
Η σωματική γλώσσα. Η γλώσσα που μίλησε η κόρη του Ηλιου με τον ταύρο, η γλώσσα που απηύθυνε η Σεμίραμις στη στρατιά των δαιμόνων, η γλώσσα που αιχμαλώτισε τον Mirabeau και την Madeleine Leclerc, η γλώσσα που αποθέωσε το Donatien Alphonse Framςois. Η γλώσσα που ενσωματώνεται, που γίνεται φαλλός, που φεύγει από το νόμο, που δραπετεύει, που δεν αναπαριστά αλλά δημιουργεί το πάθος, η γλώσσα που μας δωρίζει τον οργασμό.

Η κίνηση της γλώσσας είναι η κίνηση του εγκεφάλου. Ο εγκέφαλος κινείται μέσα στο κρανίο και χορεύει το χορό της γλώσσας. Κινείται με τον ίδιο τρόπο που αλλάζει σχήμα ο βολβός του ματιού για να δει τα κοντινά ή τα μακρινά είδωλα, με τον ίδιο τρόπο που κινείται η καρδιά για να αντλήσει αίμα, με τον ίδιο τρόπο που κινούνται οι πνεύμονες γεμίζοντας ή αδειάζοντας, με τον ίδιο τρόπο που χορεύει το γέλιο πάνω στο πρόσωπο και το διαστρέφει. Η γλώσσα κινείται αργά όπως οι σκέψεις που έχουν γίνει και συνεχίζουν να περιελίσσονται στις συνάψεις του εγκεφάλου. Παραλλάσσεται αλλά μένει πάντα ίδια, γιατί είναι αδύνατο να διακρίνεις στη διάρκεια της ζωής σου την ανεπαίσθητη αλλαγή. Οπως όταν ακούς τις Six Marimbas και νομίζεις ότι επαναλαμβάνεται διαρκώς η ίδια φράση και μόνο αν κάνεις fast forward καταλαβαίνεις ότι μέσα σε όλη τη μονοτονία υπάρχει αλλαγή.

Τα παιχνίδια της γλώσσας. Η γλώσσα ορίζει την ύπαρξη, τη σκέψη, την επιθυμία αλλά η ίδια δεν ορίζεται. Άγονος ο αγώνας για την κατάκτησή της, για την κτήση της, για την υποδούλωσή της. Η γλώσσα παίζει ένα παιχνίδι μαζί μας τη στιγμή που νομίζουμε ότι εμείς παίζουμε παιχνίδια με αυτήν. Νομίζουμε ότι ονομάζουμε αυτό που κάνουμε, νομίζουμε ότι ξέρουμε τι ήταν αυτό που κάνουμε πριν το ονομάσουμε, αλλά μόνο μετά από την ονομασία αποκτά θέση στις δραστηριότητές μας και μόνο μετά την ονομασία του το ξέρουμε ακριβώς. Έτσι η γλώσσα μας υποτάσσει ακόμη περισσότερο.

Το Σημαίνον.
Δεν ανήκει στη γλώσσα.
Είναι η γλώσσα.
Οπως ο φαλλός δεν ανήκει στην επιθυμία, είναι η επιθυμία.
Το Σημαίνον είναι η γλώσσα είναι ο φαλλός είναι η επιθυμία.
Ποτέ παρόν.

if I pray will you hear me?

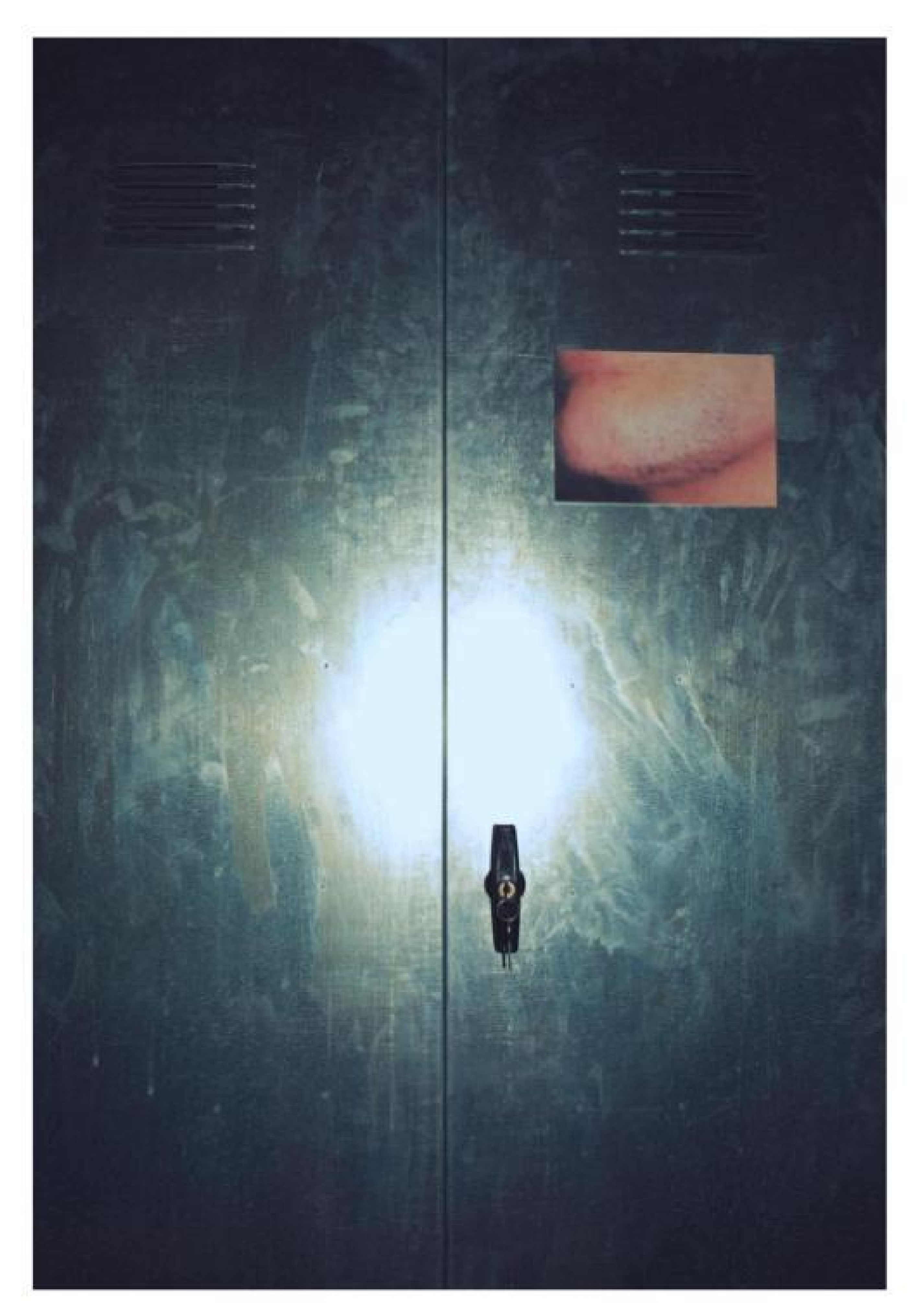

geia sas.eimai 24 xronon kai eimai apo thessaloniki.den exo kamia gnorimia-ebeiria me antres kai psaxno ebeiro kauliari energitiko na me exei to monimo pathitiko tou agoraki.eimai 182.66 kast me omorfo gliko prosopaki kai poli omorfo afrato poli sfixto partheno atrixo kolaraki.thelo na eimai apolita ipakouos sto gamia mu kai na ektelo prothima oti mu zitisei.eimai pathtiko agori moy aresei na ntynome gynaikia kai na gamieme me ayta panta san gynaika mou ase na me gamae agria na me me biazoyn na me kanoyn na nioto pornh eime sexomanhs moy aresei trela to sex telo na me gamane kathe mera me tis ores se oles tis stashs kano kai partoyzes moy aresoyn trela otan me gamane nito san gynaika moy aresei na gamieme kai na shmperiferome san gynaika ψaxno antra gia sex h sxesh telo na gyno h gomena toy h h poytana toy poy ta exei h ta gamaei gia kero moy aresoy poli h antres mono apo mesa moy nioto gynaika telo na toy frontizo eime apo athina moy aresei na me fonazoyn tzenh sto spiti moy aresei na kykloforo mono me gynaikia olh mera eimai 175 67 kil atrixh anipomono na me kanete dikiasas ta exarisththte sex gamieme kalhterav apo gynaika se oles tis staseisanipomono na sas gnoriso kai na me kanete to poytanaki sas!

Γεια με λενε Bill και γραφω πρωτη φορα στην σελιδα αυτην και θελω να πω καπια πραγματα. 1) Ειμαι 19 χρονων, ψηλος 1,85,(παρθενος στο σεξ) μελαχρινος, με 18cm πεος και ειμαι στα χανια, εχω και τρομερο μεγαλο στρογυλο κωλο που οταν τον τουρλονο μου ερχετε να να τον πηδιξω ο ιδιος αλλα δεν μπορω και για 'υτο θελω βοηθεια, για αυτο οπιος θελει να με ξεπαρθενιασει να στηλει φοτογραφια του πεους του και του κολου του(τουρλομενο αν γινετε). Η φαντασιοσημου ειναι να με βιαζουν αγρια και να μου μιλανε προστιχαοταν με γαμανε,ή ενο κοιμαμε να ερθει καπιος και να με γδισει να μου αλιψει στην κολοτριπιδα μου αυτο που βαζουν για να γλιστραει και να μου τον βαλει μεσα αργα χωρις ναμε ξυπνισει και να με οταν μπει ολος μεσα να αρχισει να με γαμαει και οταν ξυπνισω να αρχισω να βογκαω και ναγαμιεμαι. Μου αρεσει επισης να φοραω γυναικεια εσωρουχα που με καυλονουν πολυ.(εχω ενα στρινγ κορδονι που ειναι το αγαπιμενο μου και θα το φοραω στο πρωτο μου γαμισι). Μου αρεσει επισεις οταν με γαμανε να ειμαι αλιμενος ολοκληρος με body oil. 2) Θελο να μου πειτε καπιους τροπους να ψτιαχνομε οταν ειμαι μονος στο σπιτι οχι οπος τσοντες η μαλακια κατι πιο προχορημενα θα ειμαι ευγνωμονσε οπιον απαντισει

ΜΕ ΛΕΝΕ ΝΤΙΝΟ ΚΑΙ ΕΙΜΑΙ 29 ΕΤΩΝ..1,80Υ,,70Κ.ΓΥΜΝΑΣΜΕΝΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΚΩΛΑΡΑΚΙ ΑΤΡΙΧΟ,,ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩ ΑΝΔΡΕΣ ΗΛΙΚΙΑΣ 40 ΕΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΩ ΓΙΑ ΣΚΛΗΡΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ
ΑΠΟ ΠΙΣΩ, ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ ΤΑ ΧΑΔΑΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ. ΘΕΛΩ ΝΑ ΝΙΩΣΩ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΟΥΤΑΝΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΑΒΛΙ ΣΟΥ. ΑΝΑΖΗΤΑΩ ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΟΥΣ
ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΒΑΡΑΝΕ ΣΤΑ ΚΩΛΟΜΕΡΙΑ ΕΝΩ ΘΑ ΜΕ ΓΑΜΑΝΕ ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΤΟ. ΝΤΥΝΟΜΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΩ ΟΛΕΣ ΣΟΥ ΤΙΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ. ΕΧΩ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗ ΣΕ ΑΝΔΡΕΣ ΜΕ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΚΡΗΤΗ. ΜΕΝΩ ΑΘΗΝΑ.ΣΠΕΡΜΑ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΛΑΡΥΓΓΙ ΘΕΛΩ. ΤΟ ΘΕΛΩ ΠΟΛΥ! ΠΟΙΟ ΚΑΥΤΟ ΑΓΟΡΙ ΑΠΟ 19 ΜΕΧΡΙ 26 ΘΑ ΜΕ
ΠΑΡΕΙ; ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ .ΑΠΟΨΕ!

Γειά σας αγόρια.είμαι ο nino 24ετών, 1, 83υ, 68κ μελαχρινό καυλιάρικο αγοράκι που ψάχνεται ακόμα.θέλω με δύναμηάντρες κατα προτίμηση παντρεμένους άνω των 35 ετών που γουστάρουν να ζήσουν απίστευτες στιγμές ηδονής.είμαι πρόθυμος να κάνω ότι μου ζητήσεις, γίνομαι σκλάβος σου.κάνω ατέλειωτες πίπες.έχω κωλαράκι που ρουφάει ψωλάρες με απίστευτο πάθος.φοράω πρόστυχα γυναικεία εσώρουχα.μου πηγαίνουν με τρέλλα.εχω τεράστια εμπειρία με παντρεμένους που με θέλουν ασταμάτητα.θέλω το καυτό και πηχτό σπέρμα σας στο λαρύγγι μου να ρέει άφθονο.

το σωματάκι μου είναι ολο δικό σας.πάντα εχέμυθο και σοβαρό αγοράκι που δεν χαλάει χατήρι σε κάνενα αγόρακι.με έχουν πάρει σε μία ημέρα 14 άτομα. ήταν θαυμάσια εμπειρία!Geia sas. Eimai agori 19 xronwn k psaxnw ena trifero k omorfo andra apo kavala i tis gyrw peioxes gia na mou bgalei ti ginekeia mou fisi k na perasoume kala..Den exw kamia empeiria monaxa me ginaikes ews twra..Thelw na dokimasw kati diafore-tiko..Prepei na eisai triferos k na ksereis na pws na fertheis se ena apeiro agori.38 χρονων απο θεσσαλονικη θελω 20αρη φοιτητη ωα με ξεσκισει στο γαμησι.ειμαι παρθενος δεν διαθετω δικο μου χωρο.φαντασιωνομαι καθε μερα πιπες και γαμησια

Ενα καυλωμένο πουστρακι 37 χρονών από επαρχια ερχεται Πειραιά 4 και 5 Νοέμβρη. ψάχνω άντρες να με κανουν το τσουλακι τους στο χωρο τους μονοι ή με τα φιλαρακια τους.Στερημένος από πίπες αν και ειμαι μεγάλη τσιμπουκλού ικανοποιώ τους ψωλαραδες που θα θελήσουν να νιώσουν την καυτή μου γλώσσα να στριφογυρίζει στα αρχιδια τους , στην πουτσα τους αλλά κι οπου αλλού τους ευχαριστεί!Στείλτε μου μήνυμα, κλείστε μου ραντεβού και φιμώστε με με το καβλί σας, Προτιμούνται οι Πειραιώτες και τα ομαδικά παιχνίδια!ΓΕΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ! Είμαι αγόρι ευπαρουσίαστο, 26 ετών με ωραίο σχεδόν άτριχο σώμα, γυμνασμένα πόδια, και δυνατό κωλαράκι, Ψάχνω κύριο ώριμο, ενεργητικό, απόλυτα αρρενωπό για δυνατές συγκινήσεις , Ταξιδεύω σε όλη την Ελλάδα αρκεί να υπάρχειχώρος για φιλοξενία, Επίσης, με ενδιαφέρει να συμμετέχω σε όργια με ώριμους κυρίους, Φετίχ μου είναι να έχεις μουστάκι (χωρίς όμως να είναι και απαραίτητο).Αγαπημένες ηλικιες 40-60 ετών, Εκφυλισμένοι, αδερφές, επαγγελματίες να μην ενοχλήσουν

ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΠΡΟΣΤΥΧΑ ΑΓΟΡΙΑ.ΘΕΛΩ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙΑ ΜΕ ΔΥΝΑΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ ΑΠΟ ΠΙΣΩ, ΕΙΜΑΙ ΑΧΟΡΤΑΓΟ ΑΓΟΡΑΚΙ 24 ΕΤΩΝ, 70 ΚΙΛΑ ΜΕΛΑΧΡΙΝΟ ΠΟΥ ΓΟΥΣΤΑΡΕΙ ΑΝΤΡΕΣ ΑΝΩ ΤΩΝ 40 ΕΤΩΝ ΜΕ ΧΟΝΤΡΟ ΚΑΥΛΙ. ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΤΡΙΧΩΤΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΜΕ ΜΟΥΣΙ ΚΑΙ ΜΟΥΣΤΑΚΙ.ΕΧΩ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΚΑΙ ΝΤΥΝΟΜΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ. ΟΤΑΝ ΕΙΜΑΙ ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΜΕ ΑΝΤΡΑ ΠΟΥ ΞΕΡΕΙ ΝΑ ΔΙΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟ.ΞΥΠΝΑΕΙ ΜΕΣΑ ΜΟΥ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΟ ΤΡΕΛΑ ΣΟΥ ΓΟΥΣΤΑ. ΘΕΛΩ ΦΩΤΟ ΑΝ ΕΧΕΤΕ.ΘΑ ΣΤΕΙΛΩ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΑΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΩ ΜΕ ΔΙΚΙΑ ΣΑΣ ΦΩΤΟ. ΘΕΛΩ ΝΑ ΔΩ ΚΑΥΤΟ ΧΥΣΙ. ΤΑ ΡΟΥΦΑΩ ΜΕ ΠΑΘΟΣ ΑΓΟΡΑΚΙΑ. ΦΟΡΑΩ ΣΤΡΙΓΚΑΚΙΑ, ΚΥΛΟΤΑΚΙΑ.ΣΟΥΤΙΕΝ.ΠΡΟΣΤΥΧΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ, ΓΟΒΕΣ, ΑΝ ΕΙΣΑΙ ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΟ ΑΓΟΡΑΚΙ ΦΕΡΕ ΕΣΩΡΟΥΧΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΟΥ ΝΑ ΤΑ ΔΟΚΙΜΑΣΩ, ΘΑ ΔΕΙΣ ΟΤΙ ΘΑ ΜΟΥ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ.ΕΧΩ ΣΩΜΑΤΑΚΙ ΛΕΠΤΟ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΦΟΡΑΩ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΟΜΑΙ ΣΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ.ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΞΕΡΩ ΝΑ ΚΑΥΛΩΝΩ ΟΣΟΥΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΠΑΦΗ ΜΑΖΙ ΜΟΥ.ΟΤΙ ΚΑΝΩ ΤΟ ΚΑΝΩ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΠΡΟΦΥΛΑΞΗ, ΕΧΕΜΥΘΙΑ.ΕΠΙΣΗΣ Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΠΑΙΖΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΡΟΛΟ. ΕΧΩ ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΕΣ ΠΟΥ ΘΕΛΩ ΝΑ ΤΙΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ!

Όποιος θέλει να δοκιμάσει οτι πιο καυτό και έντονα καυλωμένο κωλαράκι, δεν

έχει παρά να
το δοκιμάσει. Με λένε Μάριο και έχω 1, 80υ, 72 κ, 25 ετών, θέλω να παίξω στο κρεβάτι μαζί
σου και ότι προκύψει. Γουστάρω τον άντρα τον βαρβάτο και έντονα δυναμικό. Εχω σωματακι
και κωλαρακι που ψάχνεις, θελει να νιωσει την ψωλαρα σου και το σπερμα σου, στο κρεβατι
γινομαι το κοριτσακι των ονειρων σου, φοραω το κυλοτακι μου, τον στηθοδεσμο μου, τις
γοβουλες μου, το δικτυωτο μου καλσον και σε περιμενω να μπεις βαθεια μεσα μου, αν εισαι
και παντρεμενος, λατρευω τα παντρεμενα αγορακια, φερε μου και κατι που να θυμιζει
την γυναικα σου, εχω εμπειριες με δυνατους αντρες ανω των 35 ετων, θελω διαρκεια και
υπομονη να εχεις, θελω να νιωσω τα στιβαρα σου χερια να με βαρανε στα κωλομερια μου,
λατρευω τους αντρες που τους αρεσουν τα χαδακια και τα παιχνιδακια στο κρεβατι, να μου
ζητησεις οτι επιθυμεις, δεν θελω να ντρεπεσαι, στα ματια μου θα διαπιστωσεις ποσο αγρια
κι επιμονα σε γουσταρω, εχω απιστευτή καυλωμενη ματιά, προτιμάω αγορακια με φαλακρα,
τριχωτους και ανεξαρτητου βαρους, σε περιμενω με το μουνακι μου ανοικτο και καθαρο
γιατι ετσι το νιωθω, να το ξεσκισεις αφανταστα με δυναμη, υπαρχει απολυτη εχεμυθια,
σοβαροτητα, καθαριοτητα και παντα με προφυλαξη, πιστευω να εγινε κατανοητο τι ζηταω,
δεν εβαλα τονους επειδη βαριεμαι αφανταστα να γραφω

ΓΕΙΑ ΣΑΣ ΚΑΥΛΩΜΕΝΑ ΑΓΟΡΑΚΙΑ, ΣΑΣ ΘΕΛΩ ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΜΟΥ ΝΑ ΤΑ ΔΙΝΕΤΕ ΟΛΑ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΣΑΣ ΠΩ ΕΓΩ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΤΕ, ΑΝΤΕΧΩ ΟΣΟ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΦΑΝΤΑΣΤΕΙΤΕ, ΑΝ ΕΙΣΑΙ ΓΕΡΟΔΕΜΕΝΟΣ, ΤΡΙΧΩΤΟΣ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΑΝΤΡΑΣ ΑΥΤΑΡΧΙΚΟΣ ΠΟΥ ΞΕΡΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΠΟΙΕΙΤΕ ΘΗΛΥΠΡΕΠΗ ΑΤΡΙΧΑ ΑΓΟΡΑΚΙΑ ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ, ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΤΟ, ΣΕ ΘΕΛΩ. ΕΙΜΑΙ 23 ΕΤΩΝ, 1, 80 ΥΨΟΣ, 70 ΚΙΛΑ ΜΕ ΛΕΠΤΟ, ΛΕΙΟ, ΑΤΡΙΧΟ ΣΩΜΑΤΑΚΙ. ΦΟΡΑΩ ΤΟ ΚΥΛΟΤΑΚΙ, ΣΟΥΤΙΕΝ, ΣΤΡΙΓΚΑΚΙ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΑΩ, ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΝΤΥΝΟΜΑΙ ΑΓΟΡΑΚΙ ΒΕΒΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΜΕΣΑ ΦΟΡΑΩ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ, ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΑΛΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΑΩ ΜΕ ΓΟΒΙΤΣΕΣ, ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙ, ΚΡΑΓΙΟΝ, ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΧΩΡΙΣ ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΚΕΨΗ, ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΤΙΓΜΕΣ ΕΝΤΟΝΕΣ ΗΔΟΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΘΟΥΣ, ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΑ. ΑΝ ΕΙΣΑΙ ΚΑΥΛΙΑΡΗΣ ΑΠΟ 35 ΜΕΧΡΙ 75 ΜΕ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑ(ΒΛΑΧΟΣ) ΜΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΛΕΞΕΩΣ, ΤΡΙΚΑΛΑ, ΛΑΡΙΣΑ, ΚΑΡΔΙΤΣΑ, ΚΡΗΤΗ, ΛΑΜΙΑ, ΠΕΛΛΟΠΟΝΗΣΟ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΞΑΝΘΗ, ΓΡΕΒΕΝΑ, ΣΕΡΡΕΣ. ΓΕΝΙΚΑ ΑΠΟ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΙΣ ΑΘΗΝΑ, ΕΛΑ ΝΑ ΣΟΥ ΚΑΝΩ ΠΛΕΣ ΣΟΥ ΤΙΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΠΑΝΤΑ ΒΕΒΑΙΑ ΜΕ ΕΧΕΜΥΘΕΙΑ, ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΘΕΛΩ ΝΑ ΒΓΑΖΕΙΣ ΣΠΕΡΜΑ ΜΕ ΤΟ ΚΙΛΟ ΜΑΝΑΡΑΚΙ ΜΟΥ,ΑΝΑΖΗΤΟ ANTRES 'H ZEYGARIA (AN H GYNAIKA THELEI NA DEI TON ANTRA THS NA ME PAIRNEI KAI AYTH NA KATHETAI STO PROSOPO MOY) APO ATHINA ME DIKO TOYS XORO. PROSFERO DYO TRYPOYLES: MIA KANONIKH KAI MIA ME GLOSSA... TRELLAINO-MAI NA GLYFO, NA KATAPINO XYSIA KAI GOYSTARO TO SQUIRTING (GIA OSOYS KATALABAINOYN FTANEI...)

8elw kapoio na me skisei kai na tou ekplhrwsw ka8e vitsio tou .Kaulwnw me thn idea 1-2 na me kanoun oti 8eloun na me anoiksoun polu!!!.Mia fora exw *paei me antra! ειμαι 31 παντρεμενος και περιστασιακα ντυνομαι γυναικα καιαπολαμβανω τη θυληκη μου πλευρα με μεγαλοσωμους, προικισμενους αντρες. επισης τα ζευγαρια ειναι ενα θεμα ! Άν είσαι καβλίαρης άντρακλας, ψηλός γυμνασμέμος, με μεγάλη πούτσα και γυμνασμένες μπουτάρες, και θέλεις ένα πούστη να σε περιποιείται, τότε στείλε μου ένα αναλυτικό μήνυμα με το τί ακριβώς ψάχνεις. Έγώ ειμαι καβλιάρης πούστης, 29, 182, 75κγ άτριχοσ με αδυναμία στα στριγκάκια και ψάχνω μόνιμο καβλιάρη κωλομπαρά!*

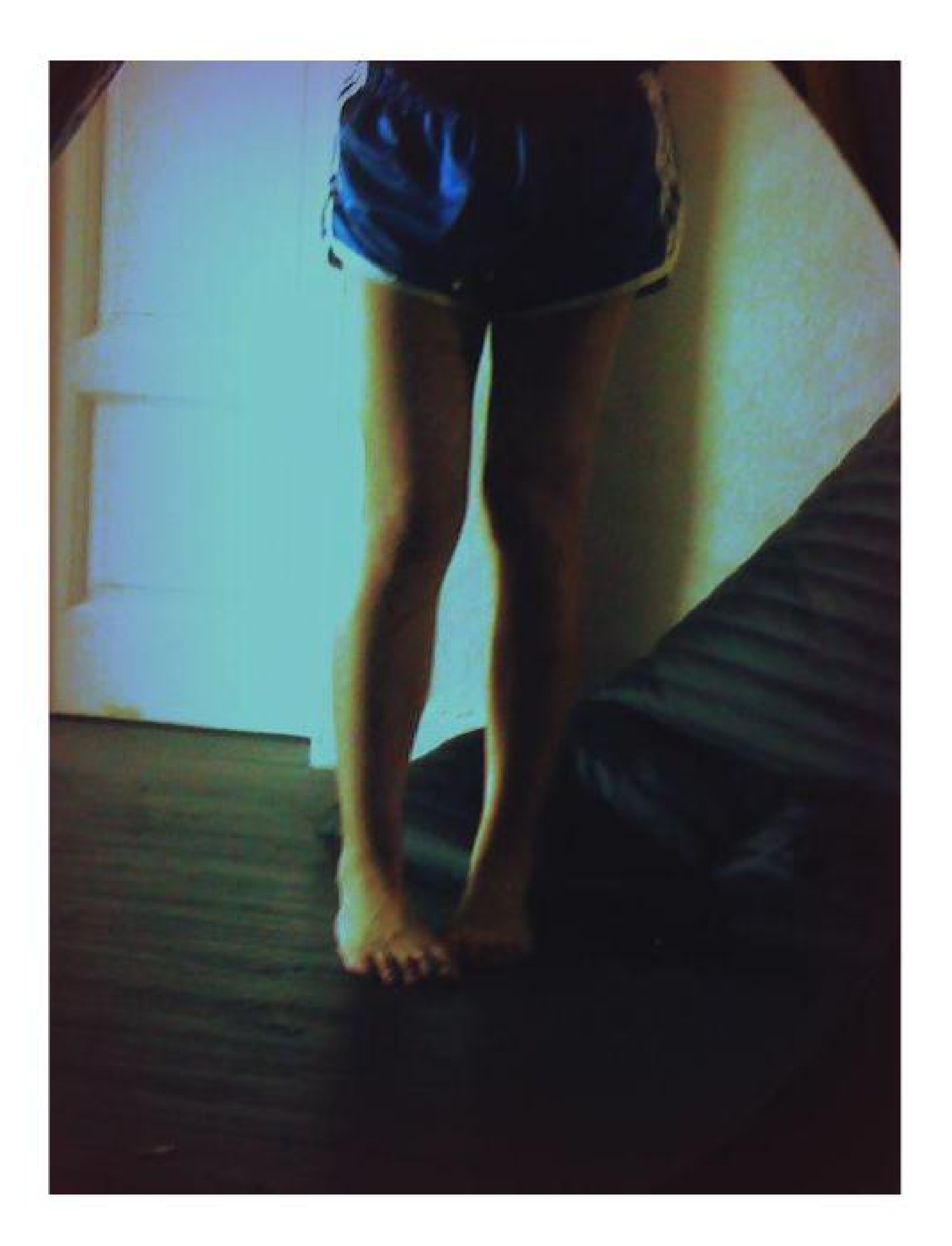
ΗΡΘΑ ΝΑ ΜΕΙΝΩ ΣΤΟ ΠΥΡΓΟ ΗΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩ ΑΓΟΡΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ Η ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑΜΕ ΚΑΛΑ ΑΠΟ ΕΔΩ Η ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΥΡΩ ΠΕΡΙΟΧΕΣ.ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ ΠΟΛΥ ΤΑ ΑΤΡΙΧΑ & ΑΔΥΝΑΤΑ ΑΓΟΡΙΑ ΕΩΣ 23 ΕΤΩΝ.ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΕΧΩ ΑΔΥΝΑΜΙΑ.ΔΕΝ ΕΧΩ ΠΟΛΛΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ.geia sas gamiades. Eimai ena omorfo kai poly sexy (ap'oti lene) pathitiko agori apo Athina, 27 xronwn, me wraio swma, poly sfixti ksyrismeni trypa, kai wraia xeilia gia tsimpoukia. Goustarw ta panta sto gamisi, kai kyriws na me potizei o gamias mou mpolika xysia kai katoyra! Endiaferomai gia kalous gamiades, 20-45 xrwnwn, pou na kseroyn pws na mou ferthoun. Parakalw mono wraioi kai arrenwpoi antrakles!

Γεια! ειμαι ενεργητικος 30χ 178υ 74κ και θα θελα να τα πουμε μ ενα παθ φιλο ως 24χ. Στελνω και τηλ. Για ατομα που ξερουν τι θελουν κ οχι που δεν εχουν τι να κανουν για να περναει η ωρα. ΥΓ. δεν το εχω αρκετα μεγαλο. ena kavlomenw agwri erxetai tin deutera athina kai tha eithele na tou anoigate ligo to kwlaraki, giati me trwi trela!ΘΕΛΩ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΜΟΥ ΓΕΜΑΤΟ ΠΙΧΤΑ ΧΥΣΙΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΓΑΡΓΑΡΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΠΙΝΩ ΟΛΑ! ΠΑΙΡΝΩ ΤΟ ΡΟΛΟ ΜΙΑΣ ΠΟΡΝΟΣΤΑΡ ΑΠΟ ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΕ ΧΥΣΙΑ π.χ. A GOOD SOURCE OF IRON 1-5,.ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΑΘΗΝΑ.ΑΝ ΕΙΣΑΙ ΟΜΟΡΦΟΣ ΟΠΩΣ ΕΓΩ , ΚΑΘΑΡΟΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ.ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ ΕΧΕΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΠΙΧΤΟ ΠΟΛΥ ΧΥΣΙ.ΚΩΛΟ ΔΕ ΔΙΝΩ.ΘΑ ΓΟΥΣΤΑΡΑ ΝΑ ΜΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΙ ΠΙΠΕΣ.ΔΕ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΩ !!! Παντρεμένος, αμφισεξουαλικός, κομψός, 43, 180, 75 κ., προσφέρει την κωλοφυπίδα του

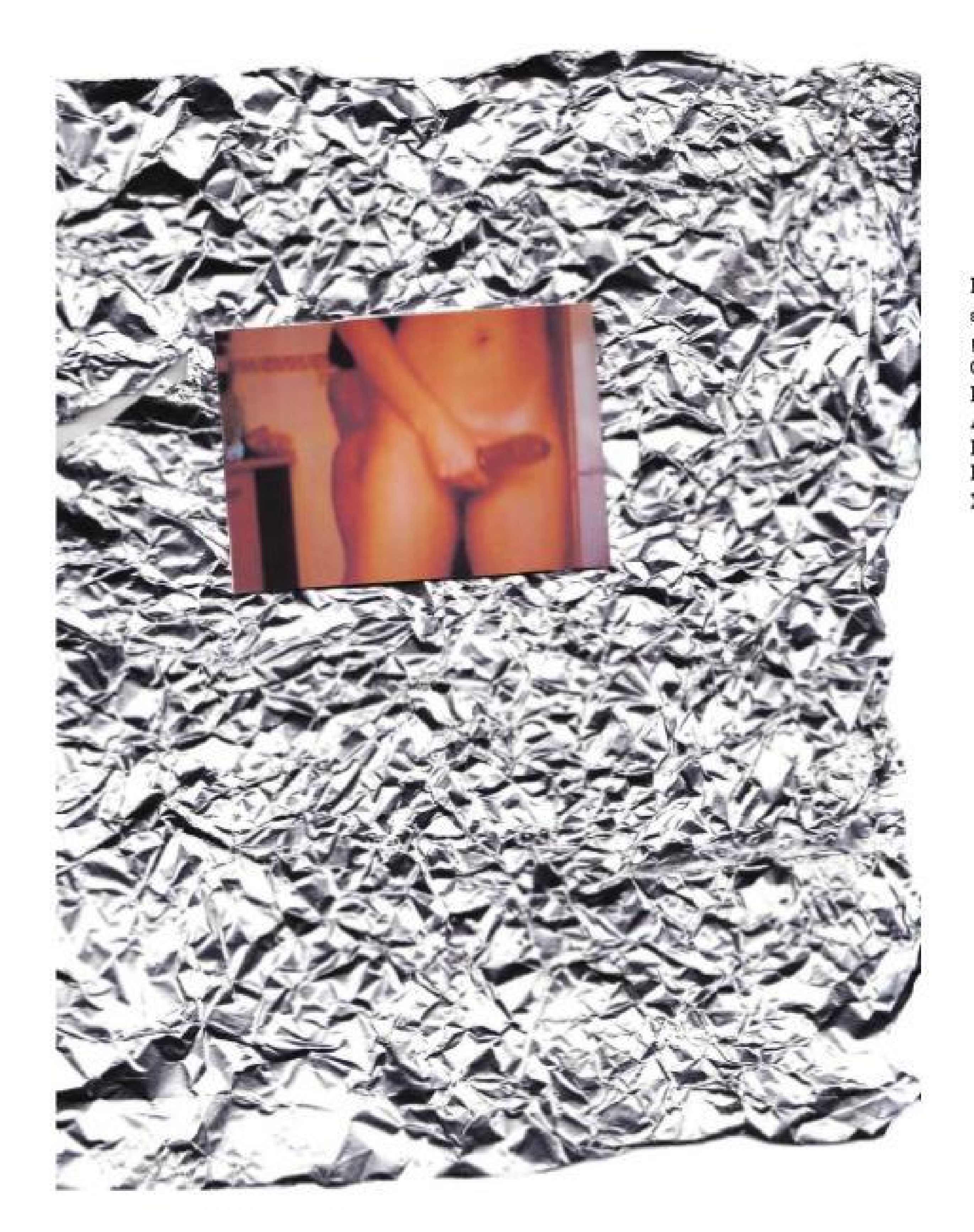
EIMAI O NIKOS 28 ETON APO ATHINA, 181CM 78 KG KASTANOS KOKNTO MALI ORAIA FATSA SEXY PALIKARI KE ANAZITO POLY GYMNASMENOUS ANTRES, MYODIS TUPOUS, BODYBUILDERS .. POLY GERODEMENOUS GENIKA ME OGO, DEN PEIRAZEI AN DEN EXEIS TELEIA GRAMMOSI. DEN ME ENDIAFEREI AN EISAI ASXIMOS I POSO TIN EXEIS ARKEI NASAI BRATSARAS. EIMAI BISEXUAL ARA-VONIASMENOS KE PSAXNO EXEMYTHOUS TYPADES POU GOUSTAROUN NA TOUS XALARONOUN TO KORMI, NA TOUS KANOUN PIPES KTL. Ειμαι 20 ετων απο Νοτια Προαστια Αθηνας 183 υψος 79 κιλα 19 ποντους ενεργητικος με καλο σωμα και ψαχνω αντρες απο 21 εως 28 ετων για σεξ και για σχεση.Στελνω φωτο με μμς!eimai andras 100% energitikos apo drama ektos gay kiklomaton pandremenos 37 xronon 180 77 kastanos kai anazito allous andres pou ehun orexi kai diathesei na pername ehemitha kai na xegavlonume parea.Eimai 43 etwn, pantremenos, 180, 75 kg, epipedou, apo A8hna. Psaxnw gia kapoion cool, energhtiko, me diko tou xwro. Den gamiemai suxna, alla pou kai pou mou aresei na "geuomai" kana kavli, etsi gi allagh. Eimai o Giannis 32xr 1. 87 90kgr emfanisimos me sxedon katholou empeiria se gay erota. Eimai anoiktos se protaseis kai thelo na ta dokimaso ola

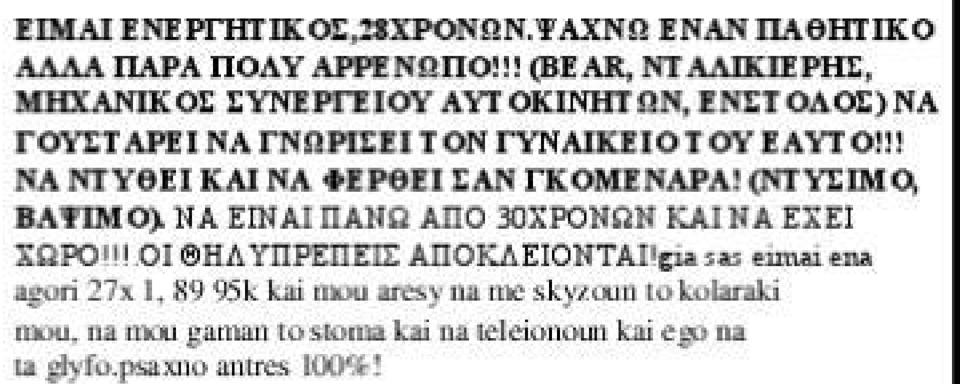
psaxnw mauro andra afrikano na glipsw.opoios xerei kanenan i xerei pou arazoun i pou mporw na toys brw tha eimai ypohreos.32 ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΚΥΠΡΟ - ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΖΗΤΑ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΑΓΟΡΑΚΙΑ ΓΙΑ ΑΓΡΙΑ
ΞΕΣΚΙΣΜΑΤΑ.ψαχνω αντρα απο Αθηνα , που να τον εχει μικρο σχετικα, θελω πρωτη φορα να δοκιμασω αντρικο σεξ, και αναζητω καθαριοτητα εχεμυθεια , γουσταρω καποιον να μου τον βαλει και να μου τον παιζει ταυτοχρονα, γουσταρω πιπες και απο τους δυο. δεν ειμαι απο αθηνα ειμαι απο επαρχια και μπορω μονο τεταρτη απογευμα

ΕΙΜΑΙ 35, 186, 90kg ΚΑΙ PANTREMENOS .Καλησπέρα σε όλους!Είμαι άνδρας straight και ψάχνω άτομα straight με ΧΟΝΤΡΟ "ΚΕΦΑΛΙ" που τους αρέσει να το παίζουν μπροστά και μαζί με άλλους(ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ).Γεια σε ολα τα αντρακια.Ειμαι απο θεσσαλονικη παθητικος 24 1.72 μελ 65κιλα αρεν και ψαχνω εναν ενεργητικο μεχρι 35 για μια γνωριμια με σκοπο μια πολλα games ακομα και μια καλη σχεση αν προκυψει.ενδιαφερεται κανεις.Θα προτιμουσα μηνυματα με φωτο φιλιααααααααααααααααα

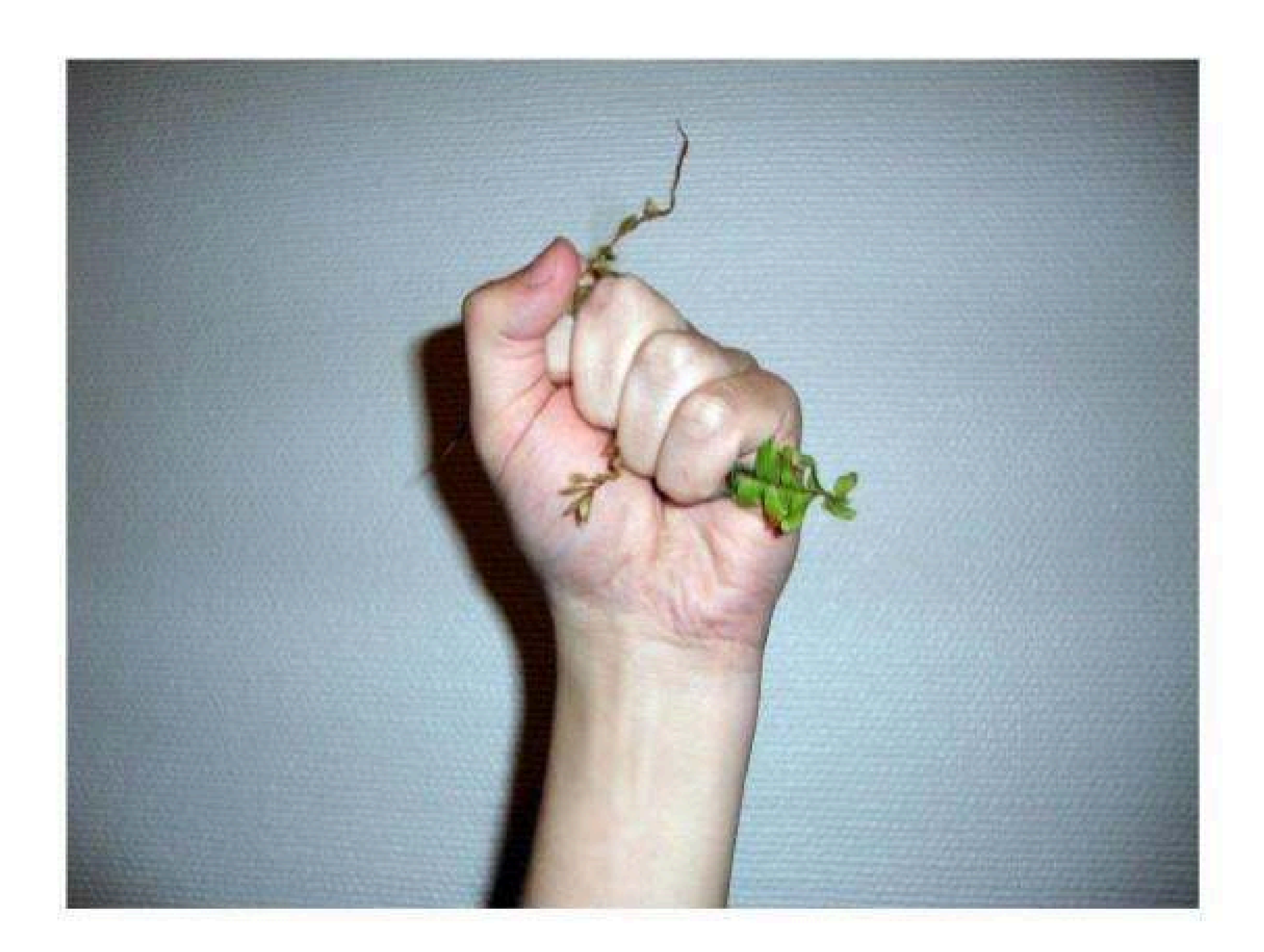
Καλημέρα. είμαι ο Δ 25 χρονών 1.85 , 75 κιλά από Αθήνα καιεχω μια κρυφή επιθυμία. Γουστάρω να βρω άντρες έως 35 χρονών , εμφανίσημους, υγιείς , με ψωλές 20 cm και άνω να τους τελειώσω με το στοματάκι μου. (και μόνο! ΟΧΙ SEX!)ΕΙΜΑΙ 35 ΕΤΩΝ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΩΡΑΙΟΣ 1,87 ΥΨΟΣ 88 ΚΙΛΑ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΟΡΜΙ ΑΡΡΕΝΩΠΟΣ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΣ ΜΕ ΚΑΣΤΑΝΑ ΜΑΤΙΑ . ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΟΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΑΠΕΙΡΟΣ ΑΝΑΖΗΤΩ ΖΕΥΓΑΡΙ ΟΠΟΥ ΘΑ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΩ ΕΡΩΤΙΚΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ Ή ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ Η ΟΤΙ ΑΛΛΟ ΘΕΛΗΣΟΥΜΕ (Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΔΕ ΣΥΜΕΤΕΧΕΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΩΡΑΙΑ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΝΑ ΤΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ)

ΕΙΜΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΣ,28ΧΡΟΝΩΝ.ΨΑΧΝΩ ΕΝΑΝ ΠΑΘΗΤΙΚΟ ΑΛΛΑ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΑΡΡΕΝΩΠΟ!!! (BEAR, ΝΤΑΛΙΚΙΕΡΗΣ, ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ, ΕΝΣΤΟΛΟΣ) ΝΑ ΓΟΥΣΤΑΡΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΙ ΤΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟ!!! ΝΑ ΝΤΥΘΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΦΕΡΘΕΙ ΣΑΝ ΓΚΟΜΕΝΑΡΑ! (ΝΤΥΣΙΜΟ, ΒΑΨΙΜΟ). ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 30ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΧΩΡΟ!!! ΟΙ ΘΗΛΥΠΡΕΠΕΙΣ ΑΠΟΚΛΕΙΟΝΤΑΙ!**gia sas eimai ena** agori 27x 1, 89 95k kai mou aresy na me skyzoun to kolaraki mou, na mou gaman to stoma kai na teleionoun kai ego na ta glyfo.psaxno antres 100%!

Απόψε είμαι μόνος

φρέσκες συνήθειες
που μέρα με τη μέρα
μπαγιατεύουν
κάτω από την κουβέρτα
και βρώμικα ποδαράκια
για να φιλάμε
και να ξεχνάμε την πείνα μας

7
ELEVEN

θα μας φάει η σκουπιδιάρα
τα ατσάλινα δόντια της
θα σκίσουν τα άκρα γλυκά
θα κρατάμε ακόμη τα χέρια σφιχτά

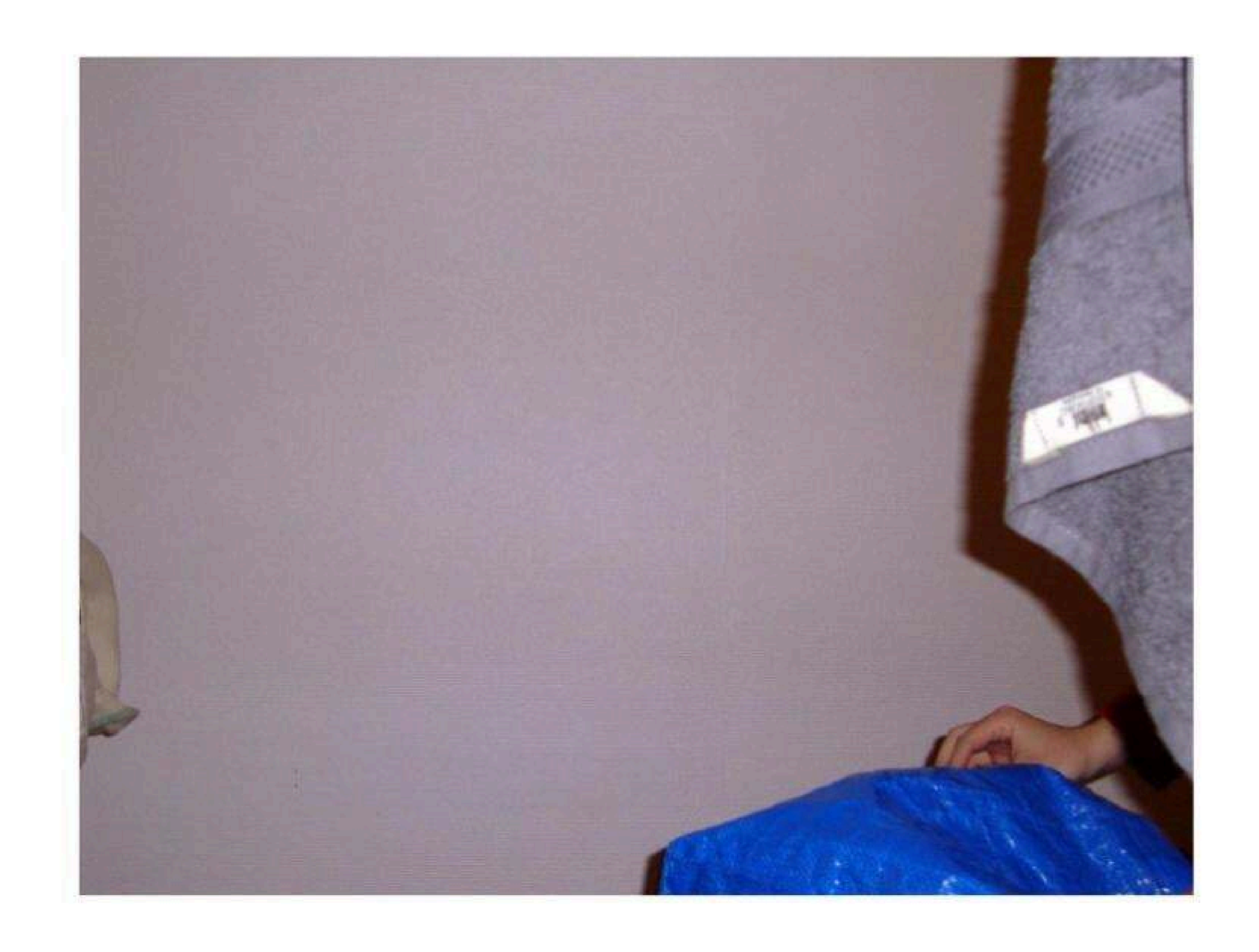
αγάπη μου αλουμινένια
μας τσακίζουν στα 2
μας τεμαχίζουν τώρα
είμαστε πολτός

είμαστε σκουπίδια
είμαστε σκουπίδια
απόβλητα στη χωματερή
και σ' αγαπώ! σ' αγαπώ!
είναι αυτά τα μάτια σου;
ή τα δικά μου;

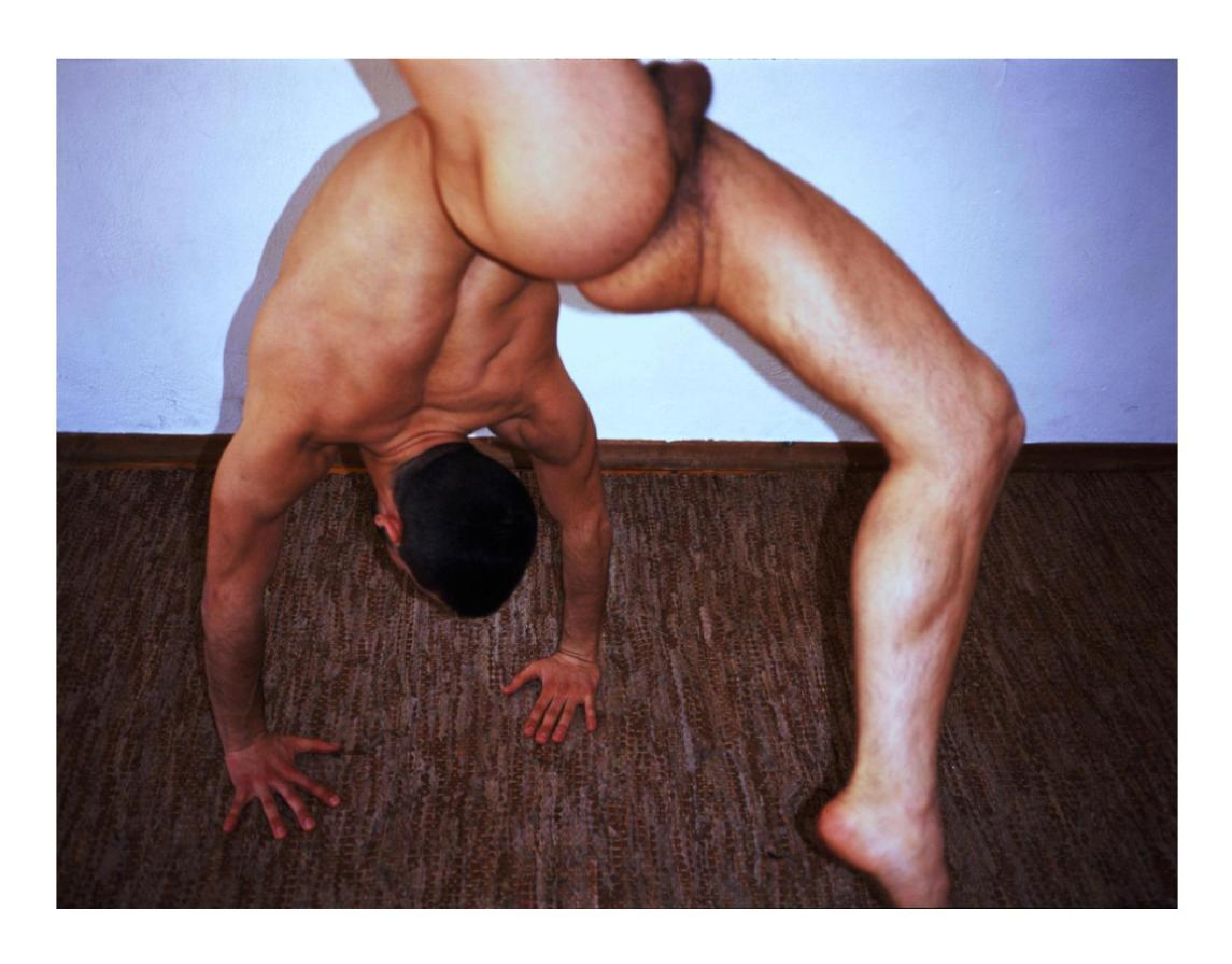

θυμάμαι να έρχεσαι πάνω μου
βουνό, να πιάνω τα δέντρα
η σκιά να γεμίζει τις γούβες των πλευρών μου
να κρύβεις το βασίλεμα στο περίγραμμά σου
ω, αναπνοή η πρώτη νιότη
να σε κυκλώνει, να σ' εγκαταλείπει
να βυθίζω τα δόντια μου στη πέτρα
να γρατζουνάνε θρύψαλα το στόμα μου
και μια αιμάτινη βροχή να τα καίει όλα

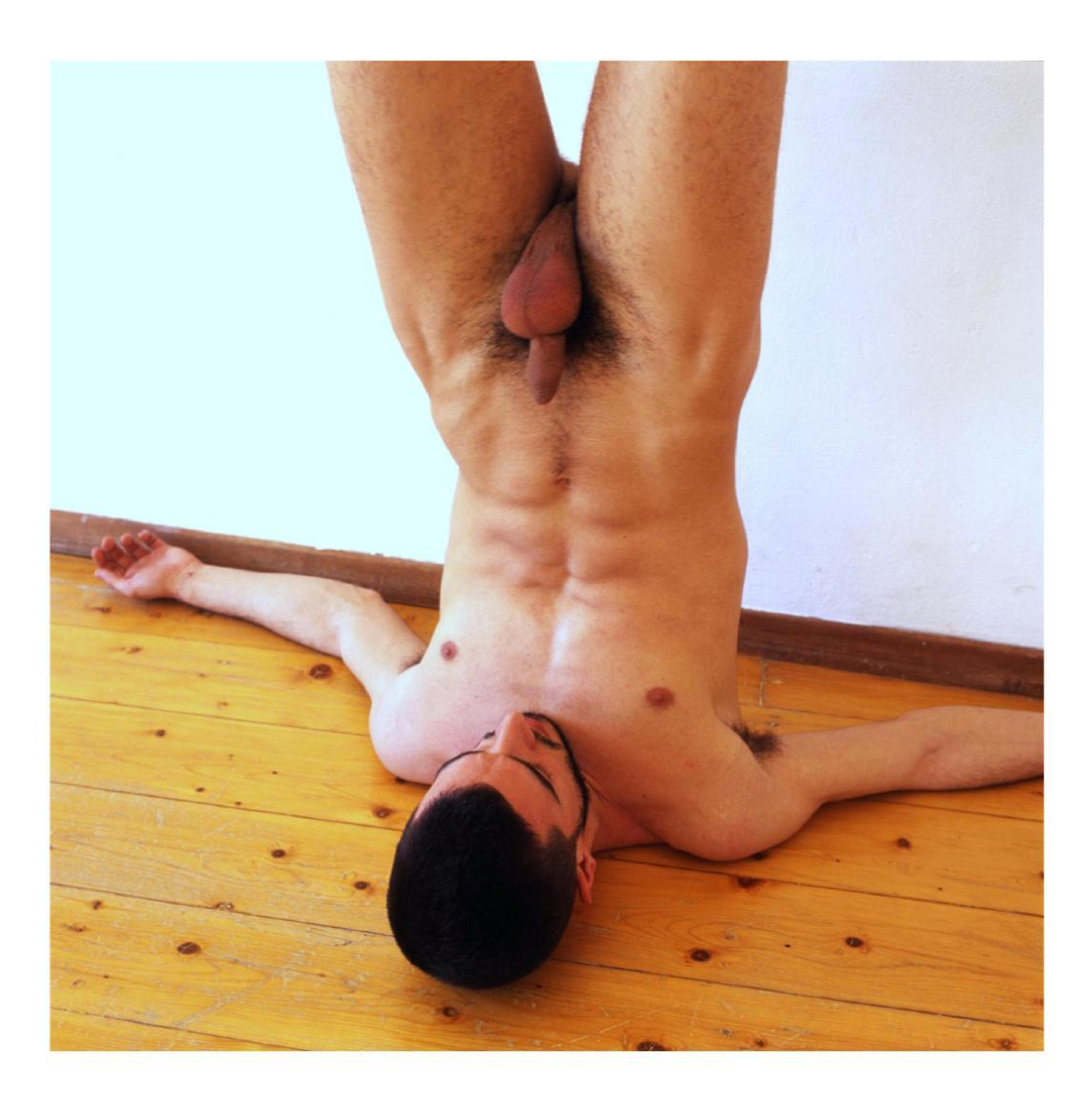
ύστερα πεταλούδες έκατσαν στους καρπούς των
χεριών μου
και τις έφαγα

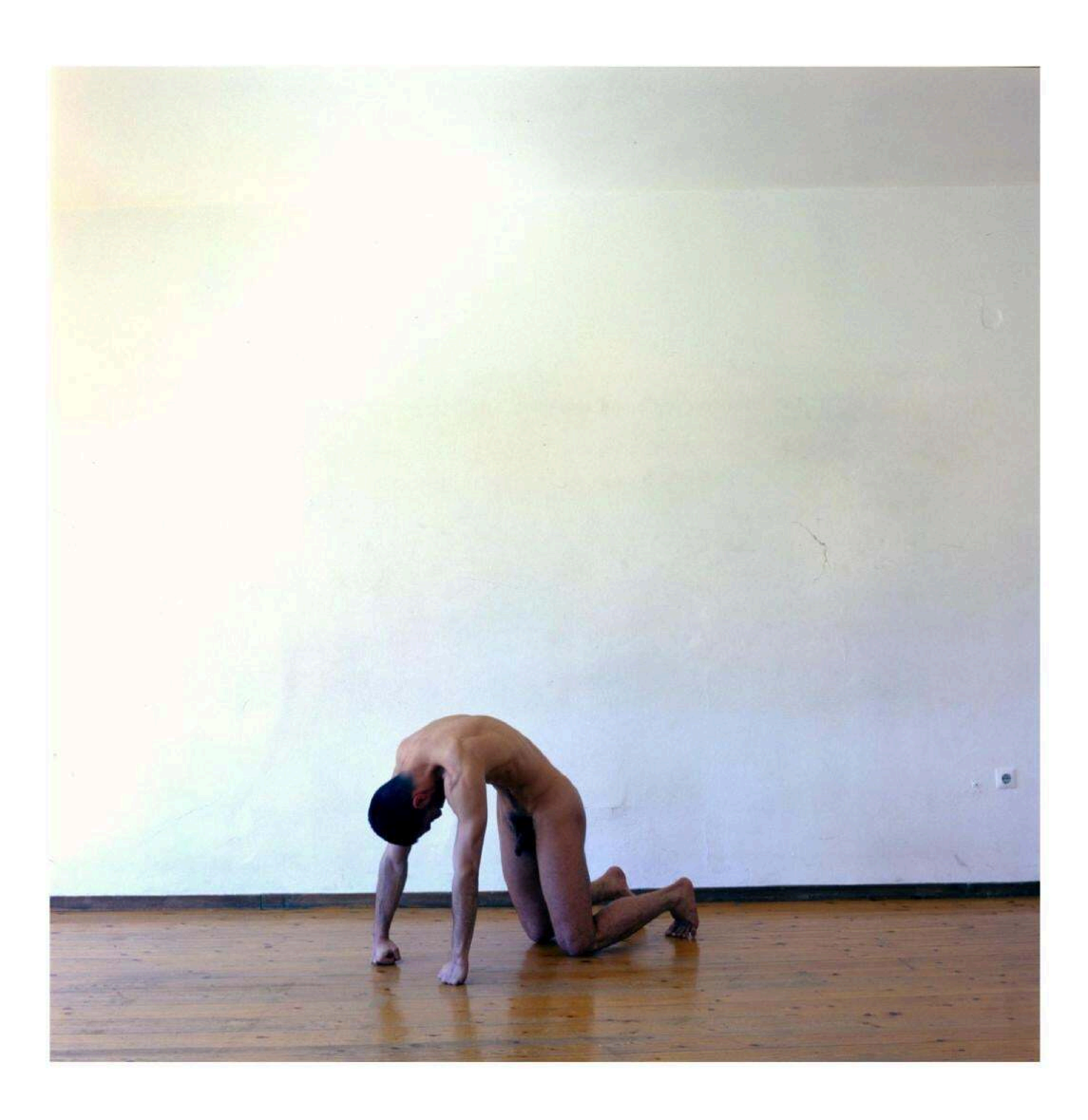

Επειδή ακριβώς ούτε αυτός μα ούτε και κανείς αποφάσισε οριστικά ποιο απ' τα δύο είναι ως τώρα, αναζητά συνέχεια το καλό προφίλ του, πρώτον γιατί του είπαν ότι έχει («α, αυτό είναι το καλό σου, να βγαίνεις στις φωτογραφίες με αυτό!»), και δεύτερον γιατί του είπαν «βαρέθηκα να σε βλέπω να περιφέρεις παντού και πάντα το κακό μόνο προφίλ σου, σβήσ' το να μη σ' το σβήσω εγώ, πότε θα ωριμάσεις επιτέλους;» και έτσι από κει συμπέρανε ότι έχει και κακό, αλλά

επειδή το λάμδα είναι πιο υγρό, μαλακό και ήμερο από το άνυδρο, σκληρό κι απότομο γράμμα κάπα, αποφάσισε να ψάχνει πια να βρει το καΛό μόνο προφίλ του, αλλά και για να αναδεικνύει πάντα εκείνο, ώστε να το βλέπουν όλοι, αφού καθόλου δεν θέλει να βλέπουν το καΚό προφίλ του αν υπάρχει, μα και επειδή καχύποπτα φοβάται πως όχι μόνο θέλουν πάντα οι άλλοι το κακό του, μα θα τον αφήσουν και όλοι μόνο, μόνο

που τα έχει πια μπερδέψει αρκετά και δεν είναι καθόλου βέβαιος ποιο προφίλ από τα δύο είναι το καλό, επειδή βέβαια έχει δύο προφίλ και όχι τρία, που είναι αριθμός μονός, άρα κάποιο από τα δύο θα περίσσευε αζευγάρωτο, όχι, αυτός έχει συμμετρικά ένα μόνο καλό κι ένα κακό, πώς αλλιώς, αφού έχει και ένα μόνο πρόσωπο, δεν έχει δύο, προφανώς, αφού έχει ένα μόνο κεφάλι, δεν έχει εννιά, τι; η λερναία ύδρα είναι; αλλά μόνο ένα κεφάλι, και έτσι

φοβάται τώρα μόνιμα μήπως το προφίλ που του το είπε κάποιος για καλό είναι τελικά κακό, γιατί επ' αυτού δεν ομογνωμούνε όλοι, μερικοί βρίσκουν το κα_ό του προφίλ κα_ό, μερικοί το κα_ό του προφίλ κα_ό, και άλλωστε δεν γίνεται το ζήτημα να μπει σε δημοψήφισμα, αν γινόταν ας έμπαινε για να τελείωνε κι αυτή η ιστορία, να ήξερε τουλάχιστον ποιο είναι ποιο, μα όχι, αυτό είναι δύσκολο, τι δύσκολο; ακατόρθωτο, τι ακατόρθωτο; αδύνατο, αφού

τελικά ούτε και αυτός θυμάται ποιο απ' τα δύο του αρέσει περισσότερο, όχι βέβαια ότι ήξερε και άλλοτε (παλιά) ποιο απ' τα δύο του αρέσει, μόνο που άλλοτε (παλιά) σαν να μην είχε τεθεί το ερώτημα, λοιπόν τώρα και ο ίδιος νομίζει για καλό πότε το ένα πότε το άλλο του προφίλ, τόσο που, όταν κοιτάζει σε καθρέφτη ή σε τζάμι –στο σπίτι του, στο δρόμο, σε κατάστημα, σε κέντρο διασκεδάσεως ή οπουδήποτε αλλού– το είδωλό του, αρχίζει πια πολύ συχνά να

στρέφει το κεφάλι του μια από δω και μια από κει, μήπως κι αποφασίσει ποιο προφίλ του είναι το καλό, σχεδόν δηλαδή το περιστρέφει αυτό το πράγμα που έχει για κεφάλι, μα πια το στρέφει, το περιστρέφει και το παραστρέφει τόσο, που όσοι τον κοιτούν αρχίζουν και να ανησυχούν μήπως αυτονομηθεί και –ως τουρμπίνα, ως αεροτρύπανο, ως πύραυλος– το κεφάλι αυτό εκτιναχθεί την ώρα ακριβώς που αναζητάει το προφίλ του, ενώ

όσο εκείνος στρέφει και στρέφει και στρέφει, δεν ξέρει –και καθόλου μάλιστα– για ποιον επιτέλους λόγο κάνει έτσι, ούτε αν όλα αυτά έχουν κάποιο νόημα αφού, πρώτον, από την πολλή περιστροφή βλέπει το λάμδα αυτό πάνω στο κάπα (ανεπανόρθωτα;) ενωμένα σαν μουντζούρα, αλλά και αφού, δεύτερον, κάθε καινούριο πρωί που με βοήθεια μικροσκοπίου, μοιρογνωμονίου και διαβήτη ξαναμετρά επίμονα το ένα και το άλλο του προφίλ, τα βρίσκει σε όψη, αναλογίες και σύσταση (απολύτως) όμοια μεταξύ τους.1

«Ε, όχι, όχι κι έτσι. Μία τέτοια πολεμοχαρής λογική των προφίλ αγνοεί συστηματικά το ειρηνοποιό μας ανφάς», είπες τότε εσύ, έχοντας ολοκληρώσει την ανάγνωση, μα κοιτώντας ακόμη τη σελίδα. «Ω, προσοχή, μην λέτε αυτά», ακούγεται επιτακτική μία φωνή τρίτη. «Αφού τρύπωσε πια. Ο ιός της σύγχυσης. Και χάσκει η διάλυση, ατελεύτητα• σαν βόμβα• μπροστά μας». Στρέφουμε όλοι τα κεφάλια, θαρρώντας πως το «μας» αυτό μάς αφορά. Επιχειρώντας να προστατευτούμε, σκορπίζουμε σαν θρύμματα εις τα εξων!

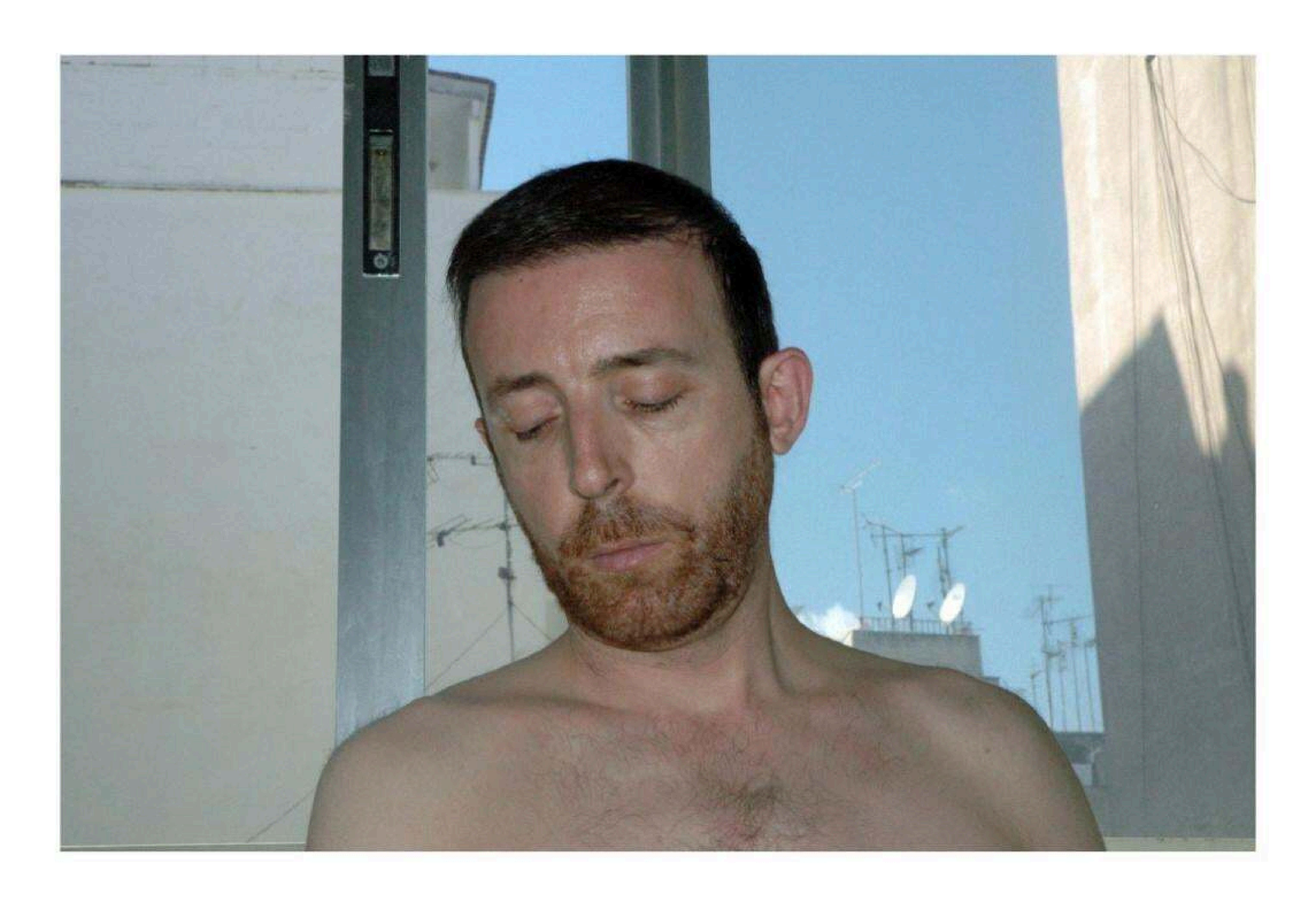
Flip-side του παραπάνω ποιήματος:

«Το γεγονός ότι έχουμε πέντε δάχτυλα στο χέρι είναι κάτι που με κάνει να φοβάμαι. Γιατί πέντε; Γιατί όχι 327. 584. 598. 208. 854; Και γιατί όχι όλες μαζί τις ποσότητες; Και τελικά, για ποιον λόγο να υπάρχουν δάχτυλα; Για μένα, δεν υπάρχει τίποτα πιο εκπληκτικό από το να βρίσκεται κανείς εδώ και τώρα, και να είναι αυτός που είναι, καθορισμένος, συγκεκριμένος, αυτός και όχι ένας άλλος. Την Φόρμα την φοβάμαι ως εάν να επρόκειτο για κάποιο άγριο ζώο»

(από την Εισαγωγή στην Πορνογραφία του Witold Gombrowicz μετ.: Δ. Δημητριάδης, Νεφέλη 2001).

Στην Ολλανδία τις πρώτες μέρες δεν ξέρω πού θα
κοιμηθώ.
Βγαίνω από το αεροπλάνο και νιώθω το κρύο.
Είναι 11 Ιουλίου!
Είμαι ήδη δεκατρείς μήνες μακριά από την
Ελλάδα.
Βγαίνω από το αεροδρόμιο, παίρνω ένα
λεωφορείο και κατεβαίνω στο κέντρο.
Κάθομαι σ' ένα μπαρ από τα πρώτα μπαρ στο
Κανάλ, πίσω από το Rijksmuseum. Το διαφημίζει
ο κατάλογος του μπαρ είμαστε πίσω από το Rijks-
museum με τους δικούς μας τους Φλαμανδούς και
φυσικά τον Ρέμπραντ.
Μια αυτοπροσωπογραφία του είναι στη βιτρίνα
του μπαρ.
Κάθομαι δίπλα σε μια παρέα Ολλανδών επίτηδες
για να ακούσω τη γλώσσα. Μου θυμίζει λίγο τα
γερμανικά. Βγάζω τον χάρτη του Άμστερνταμ
ψάχνοντας για φτηνά χόστελ κάπου εκεί γύρω.
Ενώ τους κοιτάζω εκείνοι μου μιλάνε πρώτοι.
Καπνίζουν μεγάλα τσιγάρα με μαριχουάνα και
πίνουν μπύρες. Το άρωμα του τσιγάρου τους με
καθησυχάζει για το μέρος.
Σκέφτομαι είναι ένας τόπος αφιερωμένος στην
αναζήτηση της ελευθερίας.
Ανάμεσά τους κάθεται και με κοιτάζει ένας
άντρας.
Σηκώνομαι από το βάθος της παρέας μου και
έρχομαι να σου μιλήσω.
Σε ρωτάω αν περιμένεις κάποιον ή αν ταξιδεύεις
μόνος.
Σου λέω ότι σε κατάλαβα γιατί μόλις έχω γυρίσει
κι εγώ από ένα μεγάλο ταξίδι.
Σου λέω μην ψάχνεις άλλο σήμερα, είσαι
κουρασμένος, όλα θα σου φαίνονται υπερβολικά
και καινούργια.
Με ρωτάς για το ταξίδι μου και σου λέω πως αν
έρθεις να κοιμηθείς απόψε σπίτι μου θα σου πω
ένα μυστικό.
Γελάς.
Περπατάμε ώρα μέσα στη νύχτα.
Την τάξη που έχει το σπίτι μου δεν την
περιμένεις.
Σε ταράζει.
Με ρωτάς, Μένεις μόνος σου;
Πλένω τα δόντια μου. Μισό λεπτό, σου φωνάζω.
Αν δε σε πειράζει καλύτερα να μη στρώσουμε
αλλού, σου λέω, όταν έρχομαι μέσα.
Το κρεββάτι είναι αρκετά μεγάλο.
Ναι, φυσικά, μου λες.
Και ξαπλώνουμε. Δίπλα ο ένας στον άλλον.
Γυρίζω προς το μέρος σου και σε παίρνω
αγκαλιά.
Ακούς την αναπνοή μου να βαραίνει και
περιμένεις.
Τι; Αγωνία;
Ύστερα από όλες αυτές τις φροντίδες και τα
αγκομαχητά, τις μάχες με ιδρώτα, πυρετούς,
εμετούς, δάκρυα και κατάρες που έχω ζήσει να
μην έχω ζήσει αυτό.

Να μην έχω αγγίξει ποτέ έναν άνδρα.
Είμαι ακόμα αυτό. Σαν παιδί.
Σαν να έχω μια περιουσία στην τσέπη μου, αλλά
σε κέρματα. Ντρέπομαι να τα κουβαλάω και να
κάνουν τόσο θόρυβο σε κάθε βήμα. Θέλω να τα
δώσω γρήγορα για ένα ήσυχο χαρτονόμισμα.
Και ποιο είναι το μυστικό, τον ρωτάω.
Ακούω την αναπνοή του να βαθαίνει.
Κοιμάται.
Το αίμα δίνει μια στο κεφάλι μου να βγει από τα
μηλίγγια.
Η καρδιά μου αρχίζει να κλωτσάει δυνατά το
στήθος μπροστά της να βγει έξω.
Όλο μου το σώμα αρχίζει να τρέμει.
Να χτυπά πάνω σε τοίχο και κρεβάτι.
Σφηνώνω ανάμεσα σε τοίχο και κρεβάτι και
ιδρώνω.
Ακούω πόσο ήρεμη είναι η δική του αναπνοή.
Πετάγομαι.
Δεν θέλω να κλάψω μπροστά του.
Τότε, με καταλαβαίνω.
Πάω αλλού.
Έχω μέσα μου μια παλιά αγριότητα.
Η εγκατάστασή μου σε κάθε καινούργιο μέρος
δεν κρατάει πια πολύ.
Όλο και πιο πρόχειρος γίνεται ο καταυλισμός
μου.
Η ησυχία που είχα στα πρώτα μου ταξίδια έχει
πλέον χαθεί.
Αλλάζω τις χώρες συνέχεια.
Έχω βρει πιο βολικό το τρένο.
Προχωρώ με λαχτάρα.
Δεν ξέρω τι να περιμένω.
Είμαι μια σπασμένη πυξίδα.
Πού είναι ο βοράς;
Παντού!

το σώμα. άλλο δεν υπάρχει

